Toto je digitální podoba Almanachu vydaného k 50. výročí vzniku

3. oddílu Blesk

ze střediska Bobři Havlíčkův Brod

Almanach není žádným způsobem aktualizovaný!

© ***Sestavení originálu:*** » František Jelínek – REN 1997
© ***Skenování a převod do digitální podoby:*** » Petr Vondráček – CID 2003

1947 ❀ 1997

50 LET JUNÁK

SVAZ SKAUTŮ A SKAUTEK
STŘEDISKO BOBŘI
HAVLÍČKŮV BROD

ALMANACH

3. ODDÍL BLESK

Bylo krásné nedělní odpoledne asi uprostřed května l. P. 1947. Slunce se radostně usmívalo na tři postavy ležící na zahradě havlíčkobrodského děkanství. Kdybyste je poslouchali, poznali byste, že rozmlouvají o zdejší katolické mládeži. A při této debatě se zrodil náš oddíl.

Neví se již zda to byl iniciativní P. František Hájek nebo bratr Josef Červený, tehdy ještě zástupce br. Evžena Stáfla vedoucího 4. oddílu, či bratr Josef Švec, který navrhl, že brodská katolická mládež by se měla podchytit založením skautského oddílu. Ale je jisté to, že nezůstalo jen při slovech, ale přešlo se k činům.

Nejtěžší úkol, t. j. sehnání klubovny vzal si na starost sám P. Hájek. Pronajal parcelu za Kalvarií od p. profesora P. Šandery na 12 let a od pana Stanglera z Těže opatřil potřebné dřevo na stavbu srubu. Stavba chaty

ovšem nebyla lehká. Bylo třeba dřevo přivézt, oplotit pozemek, sehnat cement, písek, kámen, cihly a ostatní potřeby ke stavbě. Plány srubu vypracoval pan Ing. Wagner ze Sativy. Stavba byla

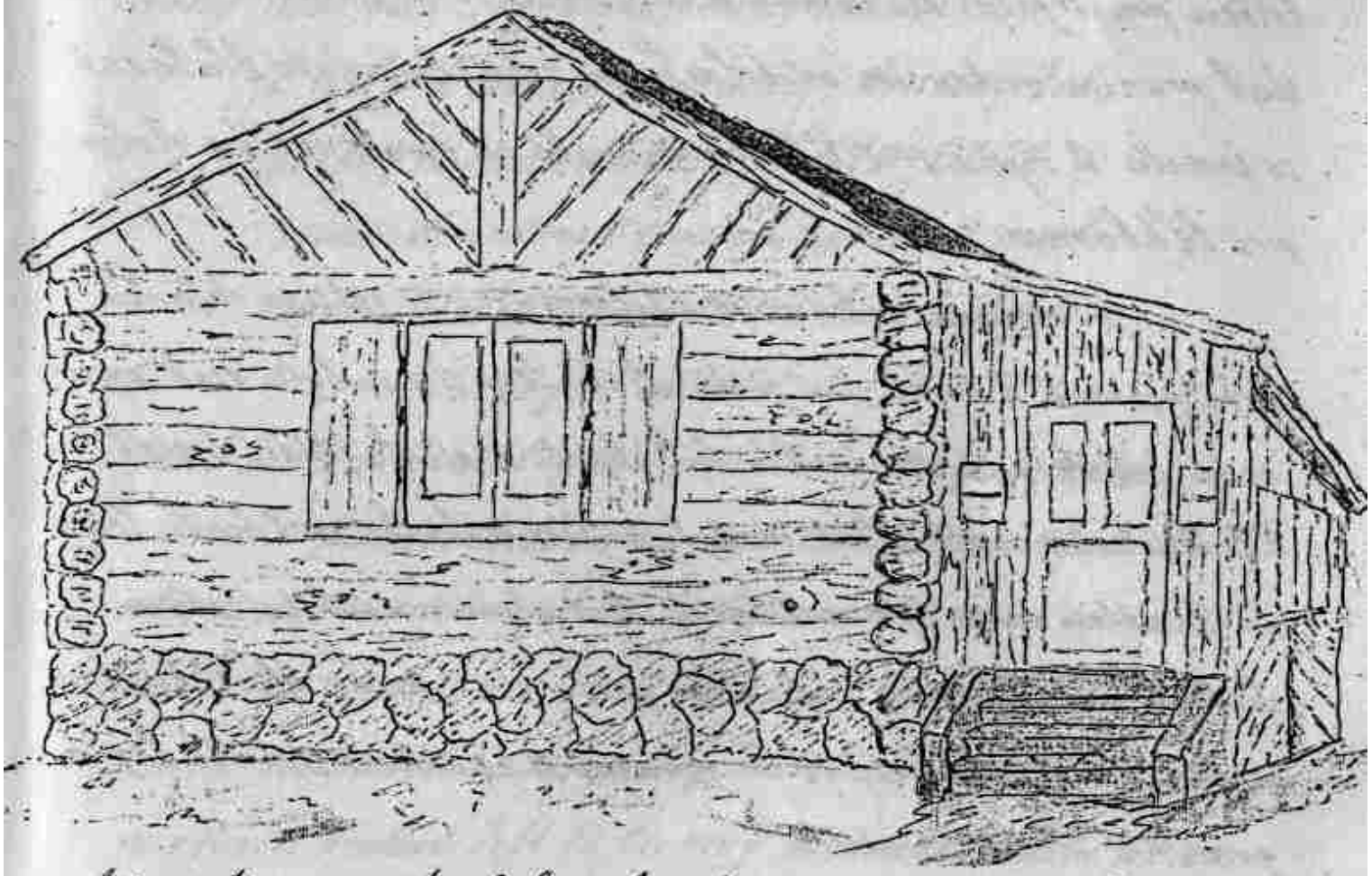

ztížena tím, že vodu bylo nutno dopravovat až od rybníka z parku. Srub téměř celý vybudovali členové jednoty čs. Orla v Havl. Brodě. Zednické práce udělal otec P. Hájka. Pracovalo se přes celé prázdniny až do konce září. Po celou tu dobu se o všechno staral, neúnavně pomáhal a ostatní povzbuzoval

P. Hájek.

Při slavnostním táborovém ohni dne 1947 byla klubovna vysvěcena a odevzdána svému účelu. Bratr Josef Červený, který byl po květnové revoluci vyznamenán junáckým záslužným křížem pro ilegální skautskou činnost během německé okupace, se stal prvním vedoucím oddílu. První schůzka v nové klubovně se konala 12. října 1947. Pak se pracovalo na výrobě židlí a stolu pro klubovnu.

Při registraci v lednu 1948 bylo zjištěno, že většina chlapců, které přivedl P. Hájek jsou ještě vlčata. Registrace byla však upravena tak, že v oddíle mohli být skauti i vlčata. Oddíl dostal č. 9. Vedoucím smečky vlčat se stal Jos. Švec a skauty vedl bratr Červený. Začátkem února byla ze starších vlčat utvořena další družina skautů a oddíl pak měl 2 skautské družiny a 2 šestky vlčat. V dubnu převzal vedení smečky br. Tichý a vedl ji až do konce škol. roku, kdy ji předal 6. vlčáčkému oddílu.

V neděli 25. dubna se konaly 1. oddílové svatojiřské závody u Šenklíř. Schůzky skautů se po nich konaly nepravidelně, poněvadž br. Červený byl zaneprázdněn školními povinnostmi.

V červenci se zúčastnili bratři Červený, Tichý, Durek, Kubát, Polezal, Tománek a Jelínek tábora 4. oddílu u rybníka Vidláku blízko

Opatova v okrese Třebíčském. Byl to opět P. Hájek, který jim umožnil táboření zakoupením krajinek na podsady. Na táboře, kde byla z našich chlapců vytvořena družina Ostřížů, složili bratři Tichý, Jelínek, Doležal jako první z oddílu skautský slib. Tam také začal br. Červený tesat oddílový totem, jehož legenda zní:

Z lásky k junáctví vyrůstají družiny Ledňáčků, Havranů a Ostřížů oddílu „Blesk", jejichž členové mají životem v přírodě a sebevzděláním naplňovat ideu katolických skautských oddílů.

Název oddílu vznikl při tvoření legendy totemu.

Na střediskové schůzi začátkem nového škol. roku dostal oddíl číslo 3. Přibyli noví chlapci a proto mohla být vytvořena nová družina „Ledňáčků." S oddílem se rozloučil br. Švec, který odešel studovat do semináře v Hradci Králové. Také br. Červený se nemohl oddílu již věnovat, neboť byl zaměstnán v Chotěboři. Proto se měl vedoucím stát br. Tichý nebo Čepl. Protože však dávali přednost jeden druhému, hodil bratr Červený o půlnoci na Štědrý den dvacetníkem na roku náměstí u hotelu a los padl na br. Tichého.

V březnu 1949 byla utvořena družina „Havranů."

24. dubna se zúčastnili 2 hlídky střediskových svatojiřských závodů na Vysoké. Vodílle zvítězila hlídka ve složení: Dvořák, Procházka, Vrzala. 1. května schválila oddílová rada návrh bratra Tichého a přijala na odd. pokřik tohoto znění:

„Stále vzhůru výše a výš, srdcem k vlasti
k Bohu blíž, pracovitost žádný stesk, to je
cíl oddílu Blesk."

Střediskového tábora u Rokozné nedaleko Trhové Kamenice v druhé polovině července se zúčastnili bratři: Tichý, Jelínek, Kubát, Krejíček, Borský, Novák, Řehoř, Fialka, Vondra. Bratr Tichý byl nazván po složení tří orlích per Jestřábem a Jurka Vondra tam složil svůj skautský slib.

Po táboře se oddíl opět čile rozběhl. Během října a listopadu jsme vymalovali klubovnu, vyčistili sklep, a nadehtovali střechu. 13. listopadu 1949 byly uspořádány závody v uzlování, z nichž zvítězil br. Fanda Jelínek celkovým časem 136,2 vteř. Při opravě klubovny nám hodně pomáhal br. Hapala.

Povolání ho přivedlo do Havl. Brodu z Ostravska. My jsme mu říkali Veverče, jeho pravé jméno byl „Sandy – Veverče". Naučil nás mnoho nových her i písniček a na úpravu klubovny vynaložil spolu s námi hodně námahy.

Po sklopě se totiž ukazovala hlava. Vylámali jsme proto prádelny v podzemí a vše dřevěné upotřebili karbolem. Šaty po takovém ročním natírání jsme větrali na vlajkové stožáru před chatou.
Když byl vymalován nátěr, objevila se na jižní stěně postava piráta s lebkou a hnaty, které v bradách vytroubil br. Veverka.
V té době dodělávali jsme i totem tak, že každý chlapec měl za povinnost odsekat část kmene, podle pokynů vedoucích. Práce to byla nekonečná. Jelešť mnoho trpělivosti i opatrnosti vyžadovala konečná úprava tvarování. Přesto však jsme totem konečně dokončili a natřeli přesně podle původní legendy, které dala jména a symboly naší družině. Hoši v nich soutěžili v roce 1949 následovně:

Ostrůjci: vůdce Dorek, Vl. Borský, Hor. Kubát, Pazdel, Knap, Bláha, Jeleček, Dolejal, Prgula, Procházka.

Harrani: vůdce Jelínek, Krejčík, Novák J. Kubát Vil., Pondra, Kristof.

Ladičci: vůdce Říman, Kubát Mir., Mišek Fialka, Fiala,

V oddílové družině byl i Jan Petrů.
Během roků 1948 a 1949 bavili se nejvíce i tito další chlapci: Bartůněk, Jadrna Jiří, Škarýd, Čampl, Veselý, Fidlák, Tomášek,

Šimon, Moravec, Krejčí, Hlaváček, Němec, Mach, Pavlas, Dolejší, Široký, Krátký, Zadina V., Kadlec, Breda, Skarolek, Švec a Řehoř, kteří z různých důvodů z oddílu odešli. Někteří byli v našem oddíle již jako vlčata.Ze 6.odd.,kam naše smečka přešla v roce 1948 se již nevrátili: Bláha, Bukáček, Lojek, Míšek, Krejčí, Barták, Kadlec, Siebenburger, Walther, Šoupal a Pecen.

Na konci roku 1949 činnost Ledňáčků ochabovala. Scházeli se jen v malém počtu. Tehdy jsme dohodli, že každý hoch dokáže svou zdatnost v přijímací zkoušce. Nezpůsobilí tak brzy vypadnou a v oddíle budou jen bystří hoši.

V průběhu celého roku pociťovali jsme již důsledky politické situace a "péči" nadřízených orgánů v Junáku. Hned na jaře byli bratři Čepl-Čebiš a Tichý-Jestřáb odvoláni z vyučování v gymnáziu na Okresní akční výbor. V úřadovně jim vytýkali špatné ideové vedeni oddílu. Zároveň oznámili, že mezi nás přijdou zkušení svazáci, "aby se úroveň zlepšila". Ti se ale nedostavili, měli nejspíše strach, že by se nevyrovnali ani tomu poslednímu skautíkovi v ostatních věcech, než je politika !

Na vánoční besídce 18.12.49 jsme zhodnotili činnost družin i jednotlivců. Účastnici dostali věcné odměny za písňové i recitační příspěvky do programu. Br.Jestřáb předal tehdy vedeni oddílu br.Veverákovi. Vzpomínali jsme i na loňskou ván.besídku, kdy Zdeněk Durek přišel v kroji "přesně předpisově" – v kraťasech, s nahými koleny v zimě, v mrazu, ve sněhu !!!

Počátek roku 1950 byl poznamenán přípravou na střediskové ideové závody.Duší všeho děni byl opět Veverák. Jestřáb a Čebiš se připravovali na maturitu a nemohli již docházet na všechny schůzky. V tom čase byly jen oddílové schůzky. Na závody jsme se připravovali z dějin města, střediska,...Zároveň jsme vyřezávali, brousili a natírali reliéfy pro tamtam, podle návrhu Veveráka a z jím dodaného materiálu, I když správný tamtam má být dlabaný nebo vypalovaný z kmene, my jsme ho mohli udělat jen ze soudku, který opatřil Čepí. Tento důkaz zručnosti, scénku i písně jsme předvedli středisku na střediskových ideových závodech v dívčí klubovně na Ostrově, 26.2.1950. Nebyli jsme. nejlepší, skončili jsme na S.místě ze sedmi, ale radost z výrobku i z nácviku jsme měli velikou.

V březnu se oddíl připravoval na Svatojiřské závody. Schůzky často vedl oddílový rádce br.Jenda Petrů (Soňa). Ten i s br.Jelínkem (Ren) připravil a vedl v neděli 19.3.50 honbu za pokladem Smila z Lichtenburku. Při nácviku na střediskové Svatojiřské závody zemřel náhle br. Vláďa Noha z družiny na Okrouhlici, který s námi tábořil u Rohozné. 21 .lil.50 jsme se všichni v krojích zúčastnili jeho pohřbu v Brodě u sv.Vojtěcha.

Střediskové Svatojiřské závody konané 22.a 23.dubna 1950 na vrchu Vysoká byly pak nazvány "Memoriál Vládi Nohy". Hlídka našich rádců - Durek,Řimek.Jelínek - byla ve středisku čtvrtá, což byl velký úspěch. V sobotu večer, 22.4. by! před závody táborový oheň. Z našeho oddílu zde složili slib : Římek, Feltl, Satrapa a Václav Kubát.

V červnu po maturitě se vrátili k oddílové práci Jestřáb a Čepí. Br.Hapala-Veverák Sandy byl v té době již přeložen na Moravu do Bruntálu a odstěhoval se. Ale jeho iniciativou jsme přece jen zůstali nakaženi. Už jsme nabyli nějaký neznámý oddíl, ale 3.oddíl Blesk ! Tábory nebyly letos vůbec povoleny. Protože vedoucí byli na brigádách, nebylo v létě mnoho společných akcí.

Bratři Seňor (Soňa), Kadet (Kubát M.), Římek, Blažek, Vondra a Jelínek tábořili ve dnech od 27. do 30. července na chatě u Doubravky, poblíž Čertova stolku. Chata patřila skautům a střídali jsme se zde místo letního tábora s ostatními oddíly. Pak jsme ještě podnikli třídenní putovní tábor na kolech k Vidláku a na Křemešník. Zúčastnili se : Jelínek, Petrů, Vondra, Řimek. Navštívili jsme naše tábořiště z roku 1948, spali jsme v Předině v hospodě na seně a na Křemešníku ve škole ve třídě.

Po prázdninách se práce v oddíle opět rozběhla. Jirka Čepí dojížděl z Prahy, kde studoval a Jestřábovi pomáhal Jenda Petrů, ten už byl vyučen stavebním zámečníkem. V družině Ostřížů byli : Durek, Feltl, Moravec, Satrapa, Švec, Procházka, Štěpánek. K Havranům patřili : Jelínek, Trnka, V.Kubát, Mir.Kubát, Blažek, Koubek, Vondra. Ledňáčci činnost neobnovili, byli spojeni s Havrany, protože rádce Římek dokončil měšťanku, šel do učení a rodiče se s nim odstěhovali do Vilémova. Abychom zajistili členy pro další družinu, ujal se Jindra Doležal (Kagh) vedení vlčat. Byli to Jenda Jelínek, Fiala, Stejskal, Duba, Mottl, Křehlík, Tomšů.

Již vloni jsme měli v klubovně málo místa pro inventář. Proto jsme sháněli nějaký prostor jako sklad. Výbor Katolické jednoty nám propůjčil malou místnost v přízemí domu čp.3 v Horní ulici (Lidový dům), dosud používanou jako sklep. Tam jsme již vloni přestěhovali oddílové nářadí a nepotřebné věci z chaty. Říkali

jsme té místnosti "dolní klubovna" a měli jsme tam i oddíl.knihovnu a někdy i schůzky, zvláště v zimě, když se nám nechtělo brodit se závějemi na Kalvárii.

Do činorodé práce padla koncem roku jako bomba zpráva, že se máme přeměnit v tzv. POJ – Pionýrské oddíly Junáka. 25.11.50 zabrali Svazáci dívčí klubovnu na Ostrově. V neděli 26.11. byla sice oddíl.vycházka, ale bratři vedoucí, Jestřáb a Petrů šli na mimořádnou střediskovou radu, kde bylo rozhodnuto od Nového roku 51 zastavit činnost oddílů a střediska. Náš 3.odd. měl zastavit činnost okamžitě. Proto i naše oddílová rada potvrdila rozhodnutí střediskové rady, že nebudeme dál veřejně pracovat.

Knihy, inventář i peníze si rozdělili členové oddílu a velice smutně jsme se loučili s klubovnou. Co nám dala práce úprava i výzdoba ! Běhali jsme tam každou volnou chvilku s nadějí, že okenice boudou otevřené a uvnitř najdeme kamarády. Vzpomínky na veselé schůzky i na dobrodružství společně prožité při hrách a na táborech nás vyburcovali k rozhodnutí:
Slíbili jsme tehdy sobě navzájem, že oddíl nenecháme zaniknout. Zatím se budeme scházet mimo město, bez vedoucích, kteří byli pod dohledem StB a později se zařídíme podle situace.

3.prosince 1950 jsme se sešli na chatě k poslední oddílové schůzce, na které byl oddíl rozpuštěn a více jsme se již veřejně nescházeli.

Pro skauting nastala doba temna !

Rok 1951

Oddíl byl rozpuštěn a proto s nastávajícím rokem 51 se uchylujeme do ilegality. Útočištěm se nám stává krásná příroda, v jejímž klinu budeme trávit většinu volného času. Do ilegality vstupuje pouze několik bratři : základ tvoři Jenda Petrů s Fr.Jelínkem, dále pracuje Jarda Vondra, Standa Trnka,Jindra Doležal a Václav Kubát (Jagú). Družina Ostřížů, podle informací, pracuje ještě krátký čas pod vedením rádce Durka, ale později též v práci ustává.

První vycházku podnikáme 14.ledna 51. Sešli jsme se tři : Fanda.Jarka a Blažek. Bez velkého programu jsme šli k tunelu. Za Šlapánkou jsme uviděli Jestřába a hned jsme šli k němu. Povídali jsme si a opět každý sám šli k domovu. Jindy chodíme společně lyžovat, v létě se společně koupat.

1 2.července podnikáme opět větší vycházku. Jdeme čtyři : Jenda, Fanda, Jarda a Krajda (Krajíček). Sraz u nového hřbitova, směr stráň a Dráťák.V lese jsme hledali mátohy, našli jsme jich dost a tak jsme údolí pojmenovali "Údolí mátoh". V té době jsme hodně pojmenovávali okolí a názvy používali. Bylo to i určité maskováni. Pak jsme házeli bumerangem, který vzal s sebou Krajda. Taky jsme se snažili lasovat. Laso měl Fanda. Moc se nám to ale nedařilo, chtělo by to trénovat.

6-srpna - celodenní vycházka údolím Žabince. Franta, Jarda a Standa vyzbrojeni jídlem, aby nezemřeli hlady vyrazili o půl deváté. Šli údolím Žabince stále dál k jihu. Minuli jsme Petrkov, Hladový mlýn a dál po louce. Byl krásný den. Prošli jsme vsí Okrouhlička a podle mapy stále proti toku. Zastavili jsme se před Chyškou, naproti jsou Petrovice. Měli jsme žízeň a tak jsme se napili přímo ze Žabince, tehda se to ještě dalo. Žabinec je zde docela malý čistý potůček. Jsme již blízko pramene, cíle naší dnešní cesty. Prošli jsme kolem lesa Maliní, potok se stále úžil, až z něho zbyla stružka. Za okamžik jsme viděli staveni, samotu vedle lesa a podle mapy zjištěno, že jde o samotu Beneš, u které Žabinec pramení. A opravdu, potok se nám brzy ztratil ve spleti malých stružek, které vytékaly z bažinaté louky. Zde tedy prameni náš známý Žabinec (přezdívaný "Rio Žabinco"), v nadmořské výšce rovných 600 m. Sedli jsme a poobědvali v půl jedné. Prozkoumali jsme nedaleké zříceniny kláštera "U anděla strážce". V Úsobí jsme n (limonáda!) a pak jsme pokračovali do Chválkova a Dobrohostova. Šli jsme vlastně zase podle potoka - Úsobského, který protéká Muchobodem. 2 Lípy pres Smolový po silnici do Brodu. Ušli jsme dnes alespoň 30 km, na nohách jsme to poznali, ale bylo to fain.

A již je tu 29.srpen 51 - den, kdy se vydáváme na třídenní puťák na kolech (dnes říkáme "koločundr"). Jeli jsme opět tři. Ta trojka je osudová : 3 pozůstalí ze 3.odd. jedou na 3.kolech na 3 dny na puťák. Tento rok jsme se dlouho nerozhodovali, kam máme jet. Vloni jsme byli u Vidláku, kde jsme tábořili v roce I948, tak letos jedeme navštívit tábořiště u Rohozné z roku 1949. Škoda, že nám to vyšlo až ke konci prázdnin. Seňor Jenda totiž nedostal dřív dovolenou a bez něho ostatní dva Franta a Standa nechtěli jet. Poprvé

jsme přespali u Frantových příbuzných na seně, na Petrkovech u Trh.Kamenice, to když jsme za první den projeli Žďár n.S., Dářko a Ždírec-Krucemburk. Druhý den jsme navštívili tábořiště, jeli jsme do Ležáků a na Sečskou přehradu. Přespali jsme v Seči na faře, kde pan farář V.Křivský je nejen Frantův příbuzný, ale také skaut. Třetí den naše cesta vedla na zříceninu hradu 'Jehnice, do Ronova n.D., do Žlebů a přes Čáslav po státovce do Brodu, kam jsme dojeli až v 9.h. večer, diky častému opravováni Seňorova kola. Najezdili jsme toho dost, takže už tehda jsme nebyli žádné padavky.

Vycházky jsme podnikali pravidelně každou neděli, když nepršelo. Někdy byl program, někdy ne. Většinou jsme improvizovali. Zde nevypisuji všechny vycházky, hlavně ne ty obyčejné, jenom něco zajímavého.

1952

V neděli 30.března jsme se opět sešli pod letištěm : Jenda.Venda,Jarda a Fanda. Cílem bylo údolí ležící na západ od Brodu - "Muchobod", Cestou jsme si přečetli dopis od Jestřába z vojny, V Muchobodu jsme jako vždy prolezli starý zbořený mlýn, či vlastně stupárnu. Pak jsme šli až k řece a podle ni domů. Cestou jsme ale ještě stačili prolézt železniční most a schovat se v něm, když projížděl vlak. To byl rachot. Na velikonoce podnikáme první kolovýlet na chatu u České Bělé. Tu nám zprostředkoval Jirka Čebiš. Později jsme na této chatě zažili mnoho hezkých táborových chvil, ulovili odborku 3.orli pera, dokončili 1.stupeň zdatnosti, atd.

Neděle 20.dubna, další kolovýlet pro čtveřici čtveráků :Franta,Jenda, Standa, Jarda. Je výročí a tak jsme jeli k Okrouhlici k pomníčku skauta Vládl Nohy z I.odd., který při tréninku na Svatojiřské závody 1950 byl náhle raněn mrtvici a zemřel. Právě na tom místě, kde ho nalezli, byl postaven pomníček u lesa. Jenda ho vyfotil. Na pomníku jsou vytesána písmena VN 1950. Nad tím je stříbrná skautská lilie. Po uctění památky našeho spolubratra jsme se ještě vydali kousek dál údolíčkem. Tam jsme napsali dopis br.Josefu Červenému, prvnímu vedoucímu oddílu Blesk, který je právě na vojně.

Na některé vycházce jsme uviděli opuštěnou zatopenou loďku. Bylo to v Prchalce. Uzrála v nás myšlenka, že bychom mohli také dělat vodácký výcvik. Loďku jsme původně chtěli odvézt, ale sešlo z toho. Celý týden jsme přemýšleli, jak to udělat, abychom měli svoji vlastní loďku. Nakonec Jindra s Frantou dohodli ve škole koupi prken od spolužáka Blažka z Olešné. 9.května jsme vyzbrojeni penězi a dvěma vozíky vyrazili pěšky do Olešné (10 km). Naložili jsme je přes dva vozíky, bylo jich 8 ks po 6.metrech. Zaplatili jsme 800 Kčs a vyrazili zpět. Bylo nás sice pět, ale měli jsme co dělat, hlavně v kopci a v zatáčkách. Prkna jsme složili na Bělohrade u Doležalů. V následujících dnech jsme sehnali železná účka, Seňor z nich nařezal a svařil žebra. Natřeli jsme je. O stavbě pramice jsme se radili s vodními skauty (bývalými), kteří právě na Ostrově stavěli dvě pramice. 27.6. odpoledne jsme začali vyřezávat dno a boky lodě, vrtat otvory v žebrech pro šrouby,...Za vzorné spolupráce vše také dobře pokračovalo. Když jsme potřebovali nějakou radu, došli jsme pro br.Jos.Hájka-Můru, ten nám dělal něco jako vedoucího odd., když naši vedoucí byli na vojně. I v červenci, o prázdninách, jsme pokračovali ve stavbě : "zacuckovat" škvíry, sehnat latě na šoupačky, natřít vše karbolou, zacuckované škvíry zalít dehtem a nakonec zvenku natřít barvou na zeleno. Pádla jsme si dělali z prken sami, je movitý Jindra si pádlo koupil.

17.7.52 jsme zkoušeli těsnost lodi lim, že jsme ji napustili plnou vody. No tekla jako necky ! Ale to prý se zatáhne (ostatně jako necky). Tak jsme s velkou slávou naložili pramku na vozík a dojeli k Ricu. Tam se odehrálo spuštěni lodi na vodu Sázavy. Do lodi teklo, že jsme museli první den jezdit jen v plavkách a jeden z nás musel stále "rochnit" - vylévat plechovkou vodu. Jinak bysme byli šli ke dnu. Ale pak se vše zlepšilo. V dalších dnech jsme snad každý den odpoledne nebo k večeru jezdili na lodi do nejbližšího okolí. Na palubě pramky jsme se také dohodli o letošním táboření na chatě u České Bělé.

28.7. začíná táborový život, o kterém je sepsána zvláštní kronika. Zde proto jenom souhrnně : bylo nás pět: Jindra, Standa, Jarda, Čebiš a Franta. Dokončili jsme 1.stupeň, máme ho potvrzený ve stezkách. Jindra udělal odborku Tři orli péra a dostal jméno Kagh. Franta je také skládal, ale zkazil 3x mlčeni, tak pro tento rok už nemůže, snad příště. Standa Trnka zde složil jun.slib. Byl zde s námi i Můra, hráli jsme honbu za pokladem, pořádali táboráky, vařili, koupali se v potoce,... Bylo to fain.

V srpnu Franta s Kaghem vyrazili pěšky na puťák Posázavím až do Prahy. Začali jsme ve Světlé. Obtěžkáni velkými batohy jsme hrdinně kráčeli po břehu řeky, prošli krásnými Stvořidly, v Ledči doplnili zásoby jídla a u Chřeňovic poprvé postavili Kaghův stan - jehlan. V té době byl pro nás stan snem, mnohdy nedostižným. Pak jsme prošli Zruč a popojeli do Soběšína "Posázavským Pacifikem". Další den Čes.Šternberk, Rataje s obědem v hospodě a Sázava s noclehem na faře, protože pršelo. Ráno opět déšť, tak jsme popojeli vlakem do Prahy ke Kaghovu strýci. Prohlédli jsme si Prahu a zbytek Posázaví udělali

obráceně : vlakem do Pikovic a dál pěšky.

v záři jsme se dohodli, že schůzky se budou konat ve Vlkovsku v prachárně u lomu. První byla ve čtvrtek 11.září. Přišli : Jirka Čepí, Petrů, Vondra, Kubát a Doležal. Jelínek je mimo Brod, nastoupil do učeni strojním zámečníkem v Brně, a dojíždí 1x za 3 neděle. Schůzky zde byly pravidelné vždy ve čtvrtek odpol. Na programu bývalo většinou dopisováni oddílových a družinových kronik, abychom nezapomněli na naše skautské mládí.

Vánoční prázdniny oddíl prožil na chatě u Úsobi. Celý týden si svobodně skautovali na zimním táboře, lyžovali, topili, vařili, hráli hry, vzpomínali: Vašek, Jarda, Standa, Čebiš, Jenda, Kagh a Můra.

L.P.1953

Na schůzce na Nový rok v bytě v Havlíčkově ul.č.19 byl mimo jiné i vyhlášen výsledek bodováni za listopad a prosinec, z něhož jako vítěz vyšel Standa. Ani toto jsme nezanedbávali. 3.1. jsme společné lyžovali na Vysoké. 7.2. byla v prachárně volba rádce. Zvolen Kagh a doufáme v zlepšeni programu.

Vycházka v NE 22.3. se nám líbila. Rozdělili jsme se na dvě skupiny, rozluštili zašifrované dopisy :"Cílem vycházky je kóta 444 SVZ od Bartošova, cesta dle buzoly". Zaměřili jsme azimut a vyrazili. Na kótě jsme se sešli obě skupiny a uzlovali jsme. Zapomínáme, nutno trénovat ! Pak měl Jenda připravenou hru : Několik šifrovaných dopisů a jun.značky přes paseku, kde jejich sledováni bylo obtížné. U kóty jsme opět zakopali zprávu.

Lodní výlet v NE 31.5. Kotvu našeho škuneru jsme zvedli ve 2 h. Stav posádky : Kagh, Jenda, Franta, Jarka, Vašek a jako vždy poslední Standa, všichni střízliví ! Jeli jsme proti proudu, u Patné přetáhli splav a pod splavem u Dolitu jsme lovili ze dna zmetkové talířky z umělé hmoty. Cestou se konala debata, co budeme dělat o prázdninách. Také se mluvilo o peněžní reformě. Stalo se totiž, že "praskly prachy". Nová měna bude 1:50 a ceny 1:5, takže "strana a vláda" nás okradla 1:10 ! Chtěli jsme si v hospodě v Hamřich za staré peníze něco koupit, ale neměli ani suchý chleba. Tak jsme sušili hubu. Akorát Standa s Kaghem si dali pivo. Takto opivněná posádka se vrátila v pořádku do přístavu, který máme nad splavem u Ostrova, na levém břehu, pod Bělohradem.

Tábor "U Zvonu" 53 :

Od PÁ 3.7. do NE 5.7. jsme u České Bělé připravovali chatu na tábořeni. To začalo za týden v NE 12.7. Přítomni : Venda Kubát, Jenda Petrů, Doležal-Kagh, Hájek-Můra, Fr.Jelínek, Jirka Čepí, Jirka Švorčík a jako hosté přijeli :Hapala-Sandy s manželkou, Jiří Šerých-Katuk, a Tichý-Jestřáb. Program byl táborový - od budíčku, rozcvičky a myti u potoka,přes vaření, služby, hry, bodování, plnění bodů 1.stupně a jako nejhlavnější: odborka Tři orlí pera. To byla naše největší touha, dokázat, že jsme hodní "Orlího Jména". V NE 12.7. večer zahajovací' táborák. PO naplno : denní rozkaz č.1: dřiví, pochůzka, hra Nepřítel v táboře, Ort! péra: Petrů a Kubát (mlčení a hladovka) . Podepsán Můra-vedoucí tábora! Tak to šlo denně. Dělali jsme toulku, bděni, .. Hladovka nám krásně pomáhala (spolu s toulkou) prodloužit si pobyt na táboře za méně peněz. Ušetřili jsme, když jsme nemusili pro 4 lidi 2 dny vařit l

Uspořádali jsme také jednu šifrovací hru a honbu za pokladem, hráli jsme noční hry, dělali noční i denní výlety do okolí. Jídelniček byl pestrý, nijak ubohý. Dělali jsme "blbouny", houskové knedlíky a jednou jsme dokonce v zemni peci pekli buchty. Kagh a Můra pilně fotili. Pobyt nám zpříjemňovali letáky, penízky a "hladové koruny" ze Svobodné Evropy, v té době shazované z balónů. Rozhlasová stanice Svobodná Evropa má ve znaku zvon a tak se i náš tábor nazýval "U Zvonu".

Svátečni den NE 19.7. Ráno jsme nenápadně po skupinách navštívili bohoslužby v Bělé, odpoledne stavěli pagodu a večer byl slavnostní táborový oheň, při kterém bratři zakončili zkoušku Třech orlích per a podstoupili bolestný křest. Tak dostali jména : Jan Petrů - SOŇA, František Jelínek - REN, Václav Kubát - IAGÚ, Jiří Švorčik - ROY. Další dni byly už pro nás radostnější, hlavni jsme měli odbyté, a úspěšně. Můra odejel.tábor vedl Kagh, rádce. 25.července jsme vše uklidili, rozloučili se naším "bojovým pokřikem" ještě z dob Sandyho : "Jura rej. Jura rej. třetí oddíl - holá hej!" A pak pěšky do Brodu.

A nastal nový školní rok. Jagú nastoupil na Vyšší stavební průmyslovku v Brodě, Ren také do Vyšší strojnické průmyslovky v Táboře. Soňa nás opustil na dva roky - na vojnu. Naproti tomu se z vojny vrátil rotný Tichý- br.Jestřáb.

Jinak konstatujeme, že dosud pracují dvě družiny: Havrani, vedeni Jagúem : Fiala a Trnka, a Ostříži vedení Kaghem s Royem, Vondrou a Choutkou, Ren není nikde, protože je 1x za měsíc, nebo i déle přijíždí z Tábora, I nadále přijímáme nováčky!

Rok 1954

1. ledna, na Nový Rok jsme se vypravili na chatu do Bělé. O půl 12 jsme cekali na autobusovém nádraží. Ovšem, aby to nebylo lak nápadné, že "bývalí skauti" něco společné podnikají, tak jsme se jakoby neznali, stáli jsme každý sám, jen Jestřáb byl s Čeplem. Přítomni byli dále i Ron, Standa, Kagh, Můra. Roy, Jagu a Choutka. V autobuse jsme se také neznali a pro zvýšeni efektu jsme nevysedali v Bele na jednom miste, ale část u kostela a druzi až u pošty a obé party šly dvěma různými cestami pres pole. Šli jsme indiánským pochodem, abychom zanechali jenom jednu stopu. To bylo utajeni, co ?

Na chatě jsme měli program, hry, čaj a cukroví, večeři. Nepřenocovali jsme, a protože večer už autobus nejel, tak jsme šli přes 10 km pešky přes zasněžená pole do Krátké vsi. Vyrazili jsme o půl 8..vepředu Čebiš razil cestu, my žil ním indiánským pochodem. Ve Vsi jsme splašili asi všechny psy, jak štěkali. Po silnici to už šlo lip. dorazili jsme domů asi ve 22.h.

Během jara jsme hledali nějaké vhodné místo, kam bychom mohli přestěhovat naši klubovnu z Kalvárie. Mysleli jsme, že bysme měli svoji vlastni chatu, kam bysme mohli jezdit jako do Bělé. Mimo jiné jsme vyjednávali s nějakým soukromníkem v Hluboké, za rybníkem Řeka. Ten by to povolil, ale stavební úřad zase ne. Tak to polom nějak usnulo, až později klubovnu rozbourali a na pozemku si postavil domek p.Ted (bývalý skaut.tábořil s námi u Rohozné).

Někdy v srpnu se vydal zbytek "mančaňu" na čtyřdenní puťák. Jagu stále propagoval pro nás novou metodu cestováni - autostop. Je to stará věc. ale my jsme ji dosud nevyužívali. Dlouho jsme čekali u nového hřbitova Ren, Jagu a Vondra. Přece jen jsme se dostali do Gol.Jenikova. Pešky pak na Pařižovskou přehradu. Chtěli jsme zde stanovat, ale vhodné místo nikde, lak jsme postavili jehlan v lese a na ohni vařili čaj. To byla od nás kapitální hloupost a nejunácké chováni. To musíme uznat. Však se nám to také nevyplatilo. Ráno, ještě za šera, nás budil hajný a pěkně nás setřel. Museli jsme hned sbalit věci. vše řádné uklidit, ulit ohniště a vypadnout.

Ten den jsme strávili u Sečské přehrady, kam jsme došli pěšky. Ren se odebral do Seče na faru, kde jsme měli sraz s J.Ceplem.Ten přijel na kole. Celý den jsme se koupali a v noci spali zmáčknuti všichni čtyři v jednom německém voj.jehlanu 2x2.

Třetí den jsme nakoupili v Seči chleba a sýry a cestou nasbírali třešně. Ty pak byly v rýžové kaši. která byla k obědu. Odpoledne opět koupáni a vycházka do okolí: hrady Oheb a Vikštejn, přehradni zeď.

Večer byl Jagu spálený od slunce a měl horečku - upal. Ještě že to do oběda přešlo. Tak jsme se koupali sami. Odpoledne jsme se sbalili a stopovali domů. Jirka jel na kole a sotva nám stačil. Autostop se nám zamlouval, takže ho budeme používat.

A hned jesle koncem prázdnin jsme ho použili ve dvojici Jagú-Ren do Českého ráje. Začátek nás zklamal, museli jsme jet vlakem. Tam jsme prolézali krásná zákouti Prachovských i ostatních skal, nestanovali jsme ale střídali lavičku v čekárně na nádraží v Jičíne, vesnický hotel i tur. noclehárnu v Turnove (za 6 Kčs). Všechno bylo prima, stopem přes Prahu jsme v pohodě dojeli do Brodu.

Už v lete bylo dojednáno, že v zimě někam pojedeme lyžovat. Stále jsme se ale nemohli shodnout kdy, kam, kdo, ... Až zbyl Silvestr. Jestřáb. Čepí a Ren vyrazili do půjčeného domku ve vsi Vojslavice. V lete lam byl Kagh s ostatními. My jsme se snažili lyžovat, ale více sbírali šišky na topeni, vařili, hráli vrchcáby, popíjeli mošt a jedli zvláštní směsi jídel. Obdivovali jsme most. kléry vede odnikud nikam přes Želivku. Chybí dálnice ! Jednou večer jsme navštívili místního pana řídicího školy - br.Šedého Bobra - Beránka, jednoho z prvních brodských skautu, jen tak mimochodem - strýce J.Čepla. Popovídali a povzpomínali si

na skautské časy. Snědli jsme jim spoustu cukroví a meh se fajn.

Rok 1955

Jednu neděli kolem 24.dubna jsme my, pozůstali z 3.odd.Blesk uspořádali Svatojiřské závody. Kdo ví, nejsou-li to třeba poslední závody, budeme-li kdy ještě skautoval, Závody byly v dešti u Wolkrova pomníku ve Vorlovech v klasických disciplinách. Instruktorů pět (Jestřáb.Čepl.Sona.Kagh a Můra), jen o jednoho více závodníků: Jagu, Ron, Roy, Trnka, Kája, Petr Noha. Problém byl s vařením, tři zápalky nestačily. Ze dřeva kapala voda, ale přece jsme to zvládli. Vyhrál Roy-Švorčik.

Puťák stopem na Slovensko podnikli ve dnech 30.6. až 9.7. Jagu a Rcn. Trasa Brno, Bratislava, Tímače, Nízké i Vysoké Tatry, Slovenský ráj, Dobšiná, Žilina, Ostrava, Brno. To co tam prožili, a nebylo toho málo, ať 40 bylo dobré či zle, vše je podrobně vypsáno v originálním deníku, kléry psali na škarpě při čekáni na stop, nebo i na vrcholku Ďumbiera.

1956

Od 6.do 20.srpna podnikli Ren s Jagúem svůj druhý autostop na Slovensko. Převážně stopen, ale někdy i vlakem. Trasa: Brno, Hodonín, Trenčín, Ilava, Orava, Roháče, Vysoké Tatry, Levoča, Slov.ráj, Herlany, Krásna Horka, Domica, Zvolen, Bojnice, Bratislava, Brno. Zážitků bylo mnoho, všechny jsou podrobně vypsány v čundrdeniku. Vše dopadlo dobře, jen Renovi byl čundr osudný !

Trampováni se nám tak zalíbilo, že když se vrátili, Ren se ohřál doma jen 3 dny a už vyjíždí se Soňou a Jendou Jelínkem na kolech do Českého ráje. I zde byla úplná spokojenost.

1957

Již sedmý rok ilegality se projevuje tím, že program nemáme už skoro žádný. Hrám jsme trochu odrostli. Vždy v neděli ráno ministrujeme a pak až do oběda chodíme po městě. To se vždy sejdeme všichni co se právě nacházíme v Brodě. Odpoledne pak bez programu vyrážíme do přírody, vedeme debaty o technice, o událostech ve světě, vzpomínáme a plánujeme, kam v létě na puťák. Také dodělávame oddílové písemnosti, protože máme množství kronik a deníků.

Někdy v tomto roce se oženil Jirka Čepí a odstěhoval se do Jihlavy. Je ing.,učí na Průmyslovce. Ztratili jsme dobrého kamaráda. Requiescant in pace !

V srpnu jel Soňa, Jestřáb a Ren autostopem do Západních Čech. Do Prahy jsme jeli originálně: v náklaďáku s opicemi (inu svůj k svému), shodli jsme se a dělili se spolu o buchty! Pak jsme 'navštívili Karlovy Vary. Lázeňskou promenádu jsme zdolali v teplákách a s telaty na zádech ! Dále Fr.Lázně, Mariánky, Cheb, Klenci, Domažlice, Plzeň, Klatovy a Praha. Poslední nocleh u Golč.Jeníkova ve stohu. Opět pohodička !

1958

Kagh a Ren jsou na vojně, opět je nás méně. Kagh je u ženistů v Litoměřicích, Ren ve Zvolenu u radistů.

1959

Zápisy se krátí, nic zvláštního se neděje, není o čem psát. V Brodě zbylo pár kluků a jen někdy se podnikne procházka. Soňa raději jde na rande, Vondra chodí do školy někde v Praze nebo kde, Jagu už bude brzy promovat na stavebního inženýra. Zbývá jen Jestřáb, který je stále svobodný (má rozum!) a pracuje se v Brodě v kanceláři. Jos.Svec je kapitánem, důstojníkem armády,ženatý.

1960

30.1. měl v Levoči svatbu Ren. To byla ta osudovost z čundru 1956. Zúčastnili se i kamarádi Jagu a Soňa. Requiescant in páce !

Obdobně jako Ren dopadl 30.4.i Sona. Oženil se. Na oplátku mu byl Ren za svědka na svatbě v Polně a ve Věznici.

Odpočívej v pokoji!

Tak se oddíl rozpadl do několika dvojic, do rodin, a na společné akce už nezbýval čas a nebyl zájem. Když jsme se sešli jednou za půl roku na nějakou společnou vycházku, tak to bylo vše. Jinak jsme se vídali často, my co jsme zůstali v Brodě, v neděli před kostelem, ale program už nebyl žádný. Jestřáb zbyl sám a jako samotář, jako osamělcc chodil po okolí a přemýšlel....a přemýšlel. O čem asi? O nesmrtelnosti chroustů ? Snad.

1961

1962

V létě podnikli Jestřáb a Ren motočundr: Hradec Králové, Náchod, Adršpach, Krkonoše, Sněžka. U Špindlerova mlýna viděli tábor polských skautů - Harcerů. Tam už několik let mají opět povolenu činnost. Smutně jsme zavzpomínali na mládí!

Svatba Jagu !!

1963

Svatba Choutka !!

1964

??!??

1965

Ren zoufale sháněl celé léto někoho, kdo by s nim jel na nějaký čundr, obtelefonoval nebo obešel všechny staré známé z oddílu, ale jeden nemohl, staví dům, druhý nedostane dovolenou,...Nic se nedá už podnikat. Oddíl prodělává důkladný zimní spánek. Probudí se z něho ? A kolik se jich probudí'.'

1966

Na jaře jsme se rozhodli, že svoláme sjezd bývalých děnu oddílu. Sobota 2.července, pionýrský tábor u Jiříkova, to byl den D a místo M. Učitel Kagh z Habrů měl připraven tábor a tak nás do ještě prázdného ubytoval. Je to již 19 let od založeni oddílu. Sjelo se nás dost s různými osudy: br.Hapala-Sandy.ženatý v Ostravě, zásobář OKD, ThLic P.Frant.Hájek,zakladatel, t.č.poštovní úředník v Hradci Králové, Můra, mistr Elchronu Polná.ženatý, Jagů,Stavba H.Brod, Choutka,lakýrník ČSD H.Brod, Jestřáb,zásobář Sázava H.Brod, Rcn.technik Plastimal H.B. Soňa,údržbář Pleas HB.. Římek.mistr Hedva Polička. TrnkaJeřábnik Brno, Kubát Mir..soustružník Motorpal HB., Bohužel nepřijeli ač byli pozváni : Durek, MUDr.(l.č.byl již v emigraci, což jsme nevěděli), Vondra.někde v Krapupech, Roy.ing.Švorčik, výzkumák Praha. Červený.doly.Frýdek Místek. Švec J.,zásobář ZKL HB. V sobolu celý den jsme debatovali, prohlíželi písemnosti, vařili oběd i společnou večeři, večer byl táborák, písničky. Každý vypravoval co zažil. No jako na každé sjezdu spolužáků nebo kamarádů.

V neděli někdo navštívil bohoslužby, někdo ne. Ještě jsme užívali společných chvil, kdoví jestli se ještě vůbec někdy sejdeme. Po společném obědě z kotlíku jsme se rozjížděli do všech světových stran.

1967

A opět se oddíl ponořil do hlubokého zimního spánku, ze kterého byl na chviličku vyrušen loňským sjezdem. Jen Ren s manželkou a Sandy s pani jeli na motorkách do Polska, což si domluvili vloni na sjezdu.

1968

Obnovení činnosti oddílu.

Nastal leden 1968. Dosavadní nepříznivá doba pro Junáky se začíná měnit, tak jako se mění leccos v našem státě. Nastalo tzv.československé jaro.

Jednoho dne, začátkem března v Mladé Fronte (deníku tehdejší mládežnické organizace OSM) probleskla zpráva, že zrušení Junáka byla chyba, ... To byla jedna z jisker, které znovu zapálili pochodeň junáctví, doutnající po 18.let, od r.1950 ! Pak následovaly další články, zprávy v rozhlase, v „Mikrofóru" promluvil náčelník Junáka Dr.R.Plajner, Foglar, Elstner. Dozvěděli jsme' se, že některé oddíly nepřestaly vůbec existovat, pouze tehda změnili jméno, na př.Psohlavci.

29.3. byla památná schůze v pražské Domovině. Byla obnovena činnost Junáka, který de fakto nebyl vůbec zrušen, pouze z donucení přestal vyvýjet činnost. Proto může dál pokračovat v činnosti.

I v Brodě jsme hned kuli plány do budoucnosti. Vše se zdálo krásné, lehce proveditelné, bylo plno nadšení.

Z našeho oddílu projevili ochotu dál pracovat: br.Jestřáb (jako ved.odd.), bří J.Švec, Ren a Jagu s Choutkou (jako zástupci ved.odd.) 2.4. se sešlo asi 120 skautů střediska. 4.4.opět schůze střediska s přihláškami oddílů a členů.

'První oddílová rada byla v NE 21.4. na lavičce na nábřeží. Odpoledne byla zahajovací oddílová vycházka do Šenklif. Sešli se tito lidé: Jestřáb, Švec, Ren, Macháček Oldřich,Rybenský Zd., Hovorka Dalibor, Bureš Jan, Sláma J., Macháček Josef, Malík Jiří, Moudrý Jan, Lhotecký Zd., Záleský Luděk, Záleský Jiří, Vondráček Jiří, Vondráček Petr, Rybenský Pavel, Dolejší Boba, Poláček, Votava Láďa, Dolejší Mojmír.

Šli jsme přes Kalvárii do Břevnice a k Šenklifům po jun.značkách. Cestou jsme ještě hráli hru „najdi kolík". U Šenklif (v místech, kde byly první oddílové svatojiřské závody) jsme chlapcům vyprávěli o junáctvi, ukazovali staré fotky,... Pak jsme hráli hru .pašování hadů do tábora" a vrátili jsme se domů přes Hamry.

Dál již následovaly družinové schůzky. Všichni činovníci nejdříve dělali rádce v družinách. Jestřáb měl nejstarší - Havrany, Ren prostředni - Ostříže a Švec Ledňáčky - nejmladší. Neměli jsme klubovnu, proto schůzky bývaly v parku ve žlábku u Vršovic. Jelikož nás ale znepokojovalo počasí, hledali jsme přístřeší. Jako nejsnadnější jsme přijali jako provizorní (a také jedinou) klubovnu jednu místnost v suterénu domu č.2214/19 v Havlíčkově ulici, kterou nabídl Ren ve svém domku. Místnost jsme upravili, ze staré postele sbili dvě lavice, sehnali dva staré stoly a pár beden, i kamna na zimu. Snesli jsme z půdy téhož domku starý oddílový totem a tamtam a klubovna byla zařízena. Nebylo to moc prostorné, ale vešli jsme se. A ostatní oddíly na tom byly ještě hůře !

Pak následoval rádcovský kurs u rybníka Kachličky, schůzka činnovniků křesťanských oddílů v Hradci Král.(zastupoval nás Jestřáb), 1.6. slibový táborák činovniků ve Žlutých skalách (Vlkovsko) a plněni nováčkovské zkoušky. Letni tábor letos jsme nedokázali uspořádat, netroufali jsme si, kluci skoro nic neznali. Byly vytvořeny nové družinové pokřiky, protože se (mimo Ostřížů) nedochovaly :

Ostříži: „Z modrých výšin vyhlíží, kořist svoji Ostříži !"

Havrani: „Junáckým zásadám pevně oddáni, směle k výšinám míří Havrani !"

Ledňáčci: „Vtipní a hbití v zábavě, při práci, se vším si poradí veselí Ledňáčci!"

Oddílový pokřik zůstal stejný, starý. Mimo něj jsme ale občas používali tzv."bojový" pokřik oddílu : „Jura rej, Jura rej, třetí oddíl, hola hej !"

Do našeho, ne sice poklidného, ale spokojeného života jako blesk uhodil nešťastný 21.srpen ! Tušili jsme velké problémy, někdo to viděl v nejčernějších barvách.

22.srpna byl Jestřáb zvolen zástupcem vedoucího střediska, kterým byl br.Vorliček - Voříšek. V oddíle jsme museli často přeorganizovávat družiny, to kvůli školnímu vyučováni na směny, i kvůli zájmovým kroužkům.

Při jedné oddílové schůzce bráškové objevili jakoby náhodou na starém -hřbitově u zdi kostela sv.Vojtěcha „starou" láhev s pergamenem a švabachem psaný staročeský popis úkrytu městské pokladnice.Luštěni švabachu dalo dost práce a tak nějaký čas byli bráškové napnuti a pevně věřili, že Ondřej Hank tuto láhev sám zakopal a po dlouhých letech ji voda vyplavila a oči skautíků objevili. Ale pak se z toho vyklubala docela zajímavá hra, podobná honbě za pokladem, která udržovala oddíl v jakémsi napětí a „mírném pohybu". Však o „Kšaftu" psal i časopis Skaut-Junák, ročník 32, číslo I z dubna 69 na str.23 doslovně toto:

„Junáci z 3.oddílu v Havlíčkovi Brode hraji zajímavou hru, pro kterou se vžilo jméno Kšaft. Jedna družina našla zakopanou závěť městského purkmistra Ondřeje Hanka z roku 1639 a dozvěděla se o pokladu ukrytém za Švédských válek. Nyní družiny hledají a luští zprávy, které k tomuto pokladu vedou." A pod tím obrázek tři skautíků potících se pod bednou zlaťáků a nápis: ..Na ten poklad pirátů mé již nikdy nenachytáte !"

Kšaft skončil až v červnu 69, když Jirka Vondráček, řečený Racek, s družinou Ostřížů přinesli z jeskyně u

Rouštán kalich a poukázku na poklad.

Ve dnech 23. a 24.11.68 zasedal v Praze v Obecním domě III.junácký sněm. Jako delegát za náš oddíl a středisko se ho zúčastnil br.Jestřáb.

V neděli 1.12.jsme hráli ve moste oddílovou hni ..Mafie". Mafisté-Havrani měli za úkol se sejít na určeném miste ve městě. Ostatní družiny je míli sledoval a zabránit jim v tom. Vyhráli Havrani, i když Ostříži moli opravdu mistrovské sledováni: bri Vondráčkové se převlékli za divčata a nepozorováni chodili po celém miste, v silenkách a s namalovanými rty!

Hra se velmi líbila, avšak činovnikům nadělala dosti starosti. Ne její následky, ale následky nepozornosti jednoho člena

oddílu. Br.Mila Málek z nepozornosti (v zápalu hry asi ne!) vběhl dojízdní dráhy v Horni ulici a hned pod auto ! Chlapce hned jiné auto odvezlo do nemocnice. Mel z toho otřes mozku a odřeniny. Zaplať Bůh, že to neskončilo hůře ! Jestřáb s Reném to téměř viděli, ale nenapadlo je, že by to mohl byt nikdo z nás, protože postižený byl už pryč. Když pak na konci kontrolovali účast, zjistili sice. že dva chybí a zlobili se, že ani neohlásili odchod domů. Až večer volal telefonem Libor, co se stalo. Jestřáb s Reném hned šli k rodičům to nějak „vyžehlit". Bylo z toho dost mrzutosti a ponaučeni také. Málek byl v nemocnici asi 10 dnů a bez následků byl propuštěn. Z pojistky (registrace) dostal pak od Junáka nějaké peněžité odškodněni. Nějaký čas pak ještě do oddílu docházel, ale nakonec tato událost měla za následek jeho odchod z oddílu. A strhl s sebou i jinak schopného a nadějného Jirku Halíka.

O vánočních prázdninách 26.-28.12. jsme podnikli náš první a jediný zimní minitábor. Bylo to na podnikové chatě Plastimatu v Dobré n.S. Vedl Ren a zúčastnili se: I.trojice: Bureš Jan, Vondráček Jiří, Sláma; II.trojice: Hovorka Libor, Vondráček Petr.Špic J.; III.trojice: Špic Tomáš, Hovorka Jan, Jelínková Zdena. Denní řád byl táborový, včetně budíčku a rozcvičky i večerky. Výcvik: stopování zvěre, vařeni na sněhu, orientace, signalizace, zkouška odvahy, plněni nováčkovské i I.stupně. Ve vaření jsme se střídali. Bodováni vyhrála I.trojice - 57b; II.tr.-48; III.tr.-38b.

Rok 1969

V novém roce jsme se připravovali na Svojsikův závod, hráli Kšaft, plnili nováčkovskou a I.st., připravovali sena letni tábor,... Akcí plno, ale vše naráží na malou aktivitu chlapců. Každý se do všeho nechá ne jednou, ale několikrát strčit, pobízet,... Činovníky to unavuje. Stále vše opakovat, kontrolovat plnění. Hoši jsou ještě nespolehliví. Vše je pro ně velkým problémem. Mimo to i „z vrchu" jde mnoho úkolů, takže nejde vše zajistit. Program pak trpí roztříštěnosti. Máme i své problémy s naši homogenitou, kterou již nemůžeme úplně zachovávat. Je smutné, že i někteří bratři junáci na nás divně pohlíží, jako bychom nepatřili k nim, i když se snažíme neodlišovat se, a když, tak jen v tom dobrém smyslu. Že se o náš oddíl zajímala StB, to už patři k věci.

Sháníme materiál na vlajky. Některé oddíly již mají, nechceme zaostat. Oddílovou vlajku slíbily vyšit řádové sestry z Broumova. Družinové budeme dělat malované.

Uvažovali jsme o zřízení šestky vlčat při našem oddíle, pro velký zájem malých kluků a také proto, abychom měli svůj vlastni dorost. Problém byl s vedením. Nakonec se přihlásil Jirka Záleský, že by dělal šestníka (rádce) vlčatům. To asi proto, aby získal hodnost podrádce. O jiné mu asi bohužel v té době nešlo. Pokusíme se o to, pomůžeme. Mezi „Vlčaty" jsou ti nejmladší: Láďa Votava,R.Musil, J.Kubín, J.Götz, Karol Žilka, později i bratři Strašilové.

Na jaře jsme po tréningu absolvovali střediskové i oddílové Svatojiřské závody. Ve středisku byl výběr našeho oddílu: Rybenský Zd. a oba Záleskovi na třetím místě. Úspěch ! Vedoucí Jestřáb a Ren absolvovali vůdcovský kurs a připravuji se na vůdcovské zkoušky.

21.6. jsme uspořádali oddílový táborový oheň u klubovny 4.odd. u řeky za Patřil'. Přítomen byl celý oddíl, hosté i stáři členové odd. První část: slib : Luděk Záleský, Petr Kejklíček, Petr Vondráček, Jos.Švec ml., M.Dolejší, Michal Krchňák, Jirka Halik, Jožka Bureš, Aljoša Bílý, Jarda Sláma, Zdeněk Lhotecký a Fanda Černý. Pak byla udělena červená šňůra Janu Burešovi a Liboru Hovorkovi - stali se z nich naši první roven. No a pak byla veselá část, zpěv, scénky,...

Aktivně jsme se připravovali na letní tábor, koupili krajinky a sbíjeli podsady, sehnali stany, nářadí. Tábor postaví 4.odd., my ho převezmeme a budeme bourat.

Naše příhody na tábore „U Bořku" jsou podrobně vylíčeny v táborové kronice, zde jen stručné shrnutí:

Zúčastnili se ho lito bratři: vedoucí tábora Jestřáb. Švec st.(..0buvnik") a Ren. Odborný dozor v kuchyni: sestra Emilka Svecová. Ostřiži: J. Vondráček, J.Záleský, Jožka Bureš. P.Rybenský, P.Černý, L.Votava, a rover Jenda Bureš. Havrani: Zd.Rybenský, Sláma, Tom Špitz, Fr.Černý. Zd.Lholecký, Jan Špitz. Ledňáčci: rover Libor Hovorka, Luděk Záleský, P.Vondráček, P.Kejkliček. B.Dolejši, M.Dolejši, J.Švec ml. Nezařazeni (..školka"): Rosťa Švec, Jirka Jelínek.

Doba trváni - 20.7. - 2.8.69.

Táborový pokřik : „Blesk, rádi teď, v dešti i horku. Trojka, Brod Havlíčkův, táboří v Bořku .'"

Počasí: vcelku až moc horko. Na táboře jsme měli dva táboráky. Br.Jan Bureš jako první z druhé generace oddílu složil zkoušku Třech orlích per a doslal jméno Kim.

V noci jsme také pořádali různé hry a nebo i tzv.noc na laguně, to když se Havrani plížili v nočních košilích za svitu baterek a Luny umývat si nohy do umývárky. Jeden výtečník šel 2x ! Honbu za pokladem vyhráli Ostříži.

Br.Ren odejel v pulce tábora na junáckou Lesní školu (katolickou) do Červeného Hrádku u Sedlčan, na dva týdny. Stal se tak prvním lesoškolákem v oddíle.

Začali jsme i tesal totem druhé generace s legendou : „Pod Železnými horami v červenci u Bořku žili junáci oddílu Blesk, aby po mnoha letech smutku obnovili naději, láskou a vírou skautskou ideu. "

Náklady na tábor celkem: 4.510,95 Kčs; náklady na osobu a den: 12,02 Kčs; z toho na stravu : 9,33 Kčs !!!

ROK 1970

V oddíle se připravujeme na hru Alvarez, kterou budeme hrát až na táboře. Zatím odměňujeme výsledky v soutěžích a v bodováni Alvarezovými lístečky. Opět musíme dělat reorganizace v družinách, takže někteří členové prošli již všemi družinami. Víme že to není dobré pro soudržnost družin, pro tradici družin, ale vytloukáme klín klínem. Projednáváme i možnost stavby vlastní klubovny, ale nikdy se to neuskutečni. Začínáme plánovat letošní tábor. Trénujeme na oddílové a střediskové tradiční Svatojiřské závody.

25,4. se sešlo celé brodské středisko Bobrů u Dráťáku na Sv. Jiřské závody. Z našeho oddílu se účastnilo 17 + 3 ved. Brzo se rozpoutaly velké .dostihy" hlídek; hlídka honila hlídku od instruktora k instruktorovi. Br.Jestřáb dělal hlavního instruktora - organizoval celý závod. Disciplíny byly tradiční, skautská dovednost. Byly kategorie skautů, skautek, vlčat a světlušek; celkem asi 120 dětí bez činovníků. Reportáž do novin včetně 3 fotek dělal Loiza Svoboda. Naši se umístili ve středisku slušně: Ledňáčci: L.Záleský, P.Vondráček, B.Dolejši, Švec ml. - 3; Ostříži: J.Vondráček, Jož.Bureš, Pospíchal, T.špitz - 4; Havrani: J.Záleský, Lhotecký, P.Rybenský, Kejklíček - devátí.

Využili jsme sešlosti celého střediska a br.Kaa nám slavnostně předal do používání oddílovou vlajku a tři družinové. Libor Hovorka byl prvním oddílovým vlajkonošem. Opět se mohutně fotilo i filmovalo (úzký film se dochoval). Též při této příležitosti byly rozdány dekrety vůdce a patřičné odznaky všem činovníkům, kteří složili vůdcovské zkoušky, od nás Jestřáb a Ren. Byly to opravdu hezké a zasloužené chvíle pro Blesk. Opět pěkný úspěch v závodech, vlajky, vůdcovské dekrety, radost kluků, zadostiučinění činovnikům. Zvesela a s vlajícími vlajkami jsme šli přes les i město až do klubovny.

Na oslavy l.máje šlo opět celé středisko v krojích, náš oddíl se pyšnil vlajkami spolu s ostatními oddíly.

V rámci pomocné akce mládežnických organizaci ..Služba vlasti" jsme sbírali starý papír a hadry a hlásili to na středisko. Stvrzenky jsme nalepovali a odevzdali Sběrným surovinám. Vypláceli nim. 5% hodnoty sběru a zároveň se soutěžilo o ceny. Pomáhali tři naši oddílové pokladně, protože odhlasovaný měsíční příspěvek od clena 3 Kčs byl slabý a mnohdy zanedbáván.

Velké bylo naše překvapeni, když koncem května náš a 4.odd. navštívili zástupci Sběrných surovin z Hradce Králové. Sdělili, že naše oddíly sebraly značné množství surovin v přepočtu na člena a proto byli vyhodnoceni a odměněni -čtrnáctidenním zájezdem do Bulharska k Černému moři, pro nejlepšího sběrače ! Pane, to už je pěkná odměna ! Od nás nejvíce nasbíral Zdeněk Lhotecký. Ten však nechtěl jet. Tak druhý nejlepší byl Jenda Horák. Toho matka pustila a tak jsme pomáhali vyřídit papír)', povoleni ze školy,.. Termín byl sice krátký, ale zvládlo se vše a již Jenda s br. Černým od Mravenců odjížděl vlakem ke ..slané louži". Strávili pěkných 14 dni v Primorsku v mládežnickém mezinárodním komplexu. Vše zadarmo. Cena zájezdu mohla být asi tak 1.400 Kčs za osobu i s dopravou. Vrátili se cel! opálení, spokojeni. Takovou odměnu jsme ještě v oddíle nezažili. Bylo by to krásné povzbuzeni pro ostatní, pěkné možnosti, kdyby .....!!

Začátkem června jako blesk uhodila zpráva o připravovaném zrušeni Junáka (o jeho začleněni do jednotné mládežnické organizace pionýrského typu.) Potvrdily se tedy naše obavy, že Junák bude komunistům překážel a že to s nim špatně dopadne.

Oddílová rada projednala nabídku, kdo by chtěl přejit k pionýrům. Středisková rada 4.6. byla vyrozuměna, že 10.6. se mši Okresní rada Junáka a od l.září oddíly, které nevstoupí do pionýra „ukončí svoji činnost". A v takovémto „ovzduší dobrých perspektiv" jsme plánovali a budovali náš letní tábor. Protože oddíl asi skonči, utratíme všechny peníze a tábor bude stál členy pouze 80 Kčs na 14.dni. I středisko utrácí draze sehnané peníze a tak nám přispěje na tábor.

(Střídavě s 2.odd.- Kamzíky - jsme jezdili už předem o sobotách připravovat tábor. Den D byl 1O.července, to nákladní auto odvezlo věci, my jeli vlakem. Místo: u Velké Losenice pod vrchem Peperkem. Letos jsme prvně přijeli na zelenou louku a museli vše sami stavět. Kamzíci budou po nás a budou bourat. Dalo to dost práce, ale Pán nám pomáhal, vše Jsme zvládli. Počasí se zkazilo a dosti pršelo, teploty ráno i +7 oC. Byly to pro nás někdy těžké chvíle, když nešlo zatopit v kamnech v kuchyni, dřevo mokré, na plotnu tekla voda a dělaly se tam louže ! Každý chodil zmoklý. Nezbylo nám než hrou a soutěži získat náladu. Pomáhala nám v tom hra Alvarez. Pro Alvareza, pro body, kluci v dešti nakáceli tolik soušek a nadělali tolik dřeva, že jsme měli na kolik dní topivo.

Ve volných chvílích jsme se koupali v místním „bahňáčku". Navázali jsme přátelské styky s místní mládeži z Velké Losenice. Zúčastňovali jsme se pravidelně nedělních bohoslužeb v místním kostele v plné parádě - v krojích s vlajkami. Na společných ranních a večerních modlitbách jsme se naučili a zpívali píseň Díky, vzpomínali jsme na tvůrce naši oddílové vlajky tak jak si to přály, ...

Udělali jsme dva táboráky s programem i pro hosty. A přišli, mládež.dospěli, babičky i jeden úplný kojenec v kočárku ! Na táboře udělali Tři orlí péra bří. Jirka Vondráček - Roy a Libor Hovorka - Rolf.

Tradiční táborovou .honbu za pokladem" jsme zahájili dosti romanticky. Když jsme seděli u táboráku, hoši zpozorovali ve tmě nad rybníkem blikat světlo. Brzy přišli na to, že je to morse. Luštili a zjistili, že jakýsi „Permon" nás vyzývá k hledání pokladu. Druhý den se hra rozproudila. Neměl ani kdo vařit, to musela obstarat sestra-pani Emilka Švecová a pomáhala jí tři děvčata ze vsi. Zvítězili a poklad na Peperku nalezli Ledňáčci. Havrani byli poslední. Opět jim to v družině nějak neklape.

Etapová hra .Alvarez" byla úspěšně zakončena s těmito výsledky: Ostříži, Ledňáčci a Havrani chudáci opět poslední. Junácký slib složili" Jenda Horák a Zd.Pospíchal. Kromě návštěv pana hajného, maminek a tatínků, lidi z vesnice a skautů z Pohledu, jsme měli i dvě oficiální návštěvy: ved.střed.Voříšek a pak zástupci Pionýrů!

Měli jsme zde na táboře zřízenou i .mateřskou školku". Např. Luděk a Jirka Záleskovi (sami 11 a 13 let) zde měli k plné starosti malého brášku Vládíka (5 let!), který byl opravdu velmi odolný, že vydržel sám bez rodičů 10 dni tábora, často v dešti. Dále zde byl Rosta Švec (t.č.nejmladší registrovaný člen odd.- 6 let) a ze začátku všechny tři, později dvě Renovy děti - Zdenku (8 let), Jirku (5) a Petra (4 r.!)

Proti loňsku se již projevil pokrok, nikdo nebrečel, téměř vše jsme si dělali sami, a ještě jsme pomáhali druhým, na př.při nepěkném úrazu motorovou pilou v lese.

V sobotu 25.7. nás přijeli vystřídat Kamzíci a my smutně kráčeli ze svého posledního tábora na vlak do Sázavy.

P o táboře jsme již věci do klubovny nevozili, rozebrali jsme šije. Klubovnu jsme koncem léta vyklidili a zrušili. Oddílu se totiž přihlásilo jenom 7 chlapců, kteří chtějí přestoupit k pionýrům. Minimálně je potřeba 10 + vedoucí. Tak jsme oddíl rozpustili - „zazimovali". Snad někdy „rozmrzne".

Den poslední střediskové rady, 17.září, je i výročním dnem úmrti br.náčelníka-zakladatele A.B.Svojsíka (1938)! Jaká podivná shoda okolnosti, anebo úmysl? .

Ještě jednu společnou akci podnikli naši orli skauti: čundr Orlické hory (23.-26.8,,Kim, Rolf, Roy). Šli pěšky, spali pod stanem. Vše v pohodě, jen poslední noc mel Roy dojem, že je stopuje přinejmenším StB, protože několikrát budil ostatní, že slyší šramot. Ráno se zjistilo, že to vítr shazoval žaludy na jejich stan ! »

A tím nastává druhá pauza v historii našeho homogenního oddílu Blesk, 3-oddílu Havl.Brod.

Rok 1971

Během roku nebyla žádná význačná činnost. Bylo to i z toho důvodu, aby na nás .soudruzi" trochu pozapomněli. Mladí se scházeli sami, Luděk Záleský.Pepík Švec a Jožka Bureš si založili .Trojlístek" a podnikli společně pár výprav do okolí Brodu. Společně jsme se sešli až kolem Vánoc u Rena na .podrb". Zpívalo se, jedlo se cukroví a pil čaj, vzpomínalo a plánovalo se. Tyto podrby se pak konaly pravidelně každý rok o Vánocích, střídavě u Šveců,Vondráčků,Dolejštích i Jelínků. •

1972

20.-21.5. se uskutečnil na Pěnově ranči .Double pmega" na Skřivánku oddílový sjezd po 25.letech, tedy stříbrné jubileum. Přijeli Ren,Kim,Rolf,Roy, Z.Rybenský, J.Záleský, L.Záleský, P. Vondráček, B.Dolejší, Kagh, V.Římek, Čepí. Na programu byly i svatojiřské závody v některých netradičních disciplinách, mimo jiné i v hledání spojení v Jízdním řádu ČSD. Závodily pouze dvojice. Jména vítězů se nedochovala. Ve volném čase bylo kromě debat i tesání odd.totemu druhé generace, které jsme začali na táboře Bořek, ale nedokončili. Ten později celý dokončil Ren a přechovával ho u sebe na ranči. :

Čundr Pařížovská přehrada (21.-22.8.) Pěkný • samostatný výlet Rolfa, Roye, P.Vondráčka a Vondráčka z Ledče. Podrobnosti se nedochovaly..

Koločundr Šumava 72

Konal se od 19.do27.srpna, účastnili se ho Kim, Ren, Luděk a Jirka Záleštt se svými koly. Sešli jsme se na nádraží v Č.Budějovicích. Bři Zálešťí totiž bydlí v Táboře. Cestovní plán nás zavedl na Zlatou Korunu, kde jsme mimo kláštera nalezli i filmaře, natáčející film Faust a Markétka. Plán cesty vypracoval Ren. Jeli jsme na různých (i dámských) kolech, stanovali, ráno i večer jsme si vařili v kotlíku, přes den jsme jedli studenou stravu. Krajíce byly přes celý bochník chleba a musely se držet oběma rukama! Doba koločundru byla 9 dní - přizpůsobená tomu, aby Ren utratil jen 5 dní dovolené. Vyjížděli jsme v pátek a vraceli se v neděli. Je to maximální využití času. Cena byla pro každého stejná: 100 Kčs/týden, mimo cestovné vlakem. A stačilo to na jídlo i na vstupné do hradů. Navštívili jsme Čes.Krumlov, Rožmberk, Vyšší Brod. Na Lipně trochu pršelo, tak jsme se ani nekoupali. Boubín také nebyl zlý, Kašperské Hory se líbily všem. Zvlášť byla

zajímavá pamětní deska na radnici s anglicko-českým textem: .Vděčné Kašperské Hory americké armádě. 6.5.45". Tehda tam deska ještě byla, později ji odstranili, taktéž v Sušici.

Cestou jsme se málem ocitli i na .Onom Světě" .(obec na Šumavě!) V Žel.Rudě (kde jsme spali na privátě á 5 Kčs) zase Ren objevil .Ulici čet.Jelínka". Černé i Čertovo jezero, Pancíř lanovkou, Velhartice, Rabí, Strakonice, Husinec, Helfenburk (s noclehem),to vše jsme navštívili a skončili v Prachaticích, odkud zase vlakem každý do svého domova. Počítadla jsme tehda na kole ještě neměli, tak jen podle automapy - 352 km.

1973

Chatatábor Pelhřimák.

Konání od 29.6. do 5.7., přítomni: Jestřáb, Ren, Švec st.,Emilka Švecová, Kim, Rolf, Roy, J.,L.a Vl. Žalostí, P.Vondráček, B.Dolejší, J.Švec ml.,R.Švec, J.a P.Jelínkovi, Zd.Jelinková.

Týdenní pobyt na pošťačko chatě u rybníka Pelhřimáku poblíž Orlov a Lipnice n.S. Snažili jsme se jak jsme mohli: táborové stavby presentovala brána i křesla k táboráku. Bydleli jsme uvnitř chaty, ve vaření se střídaly směny, jako na normálním tábore. Emilka (.táborová máma") dohlížela opět na kuchyni. Nezapomenutelní byly výborní „blbouni" (kynuté knele) s polevou z borůvek! Jestřáb (t.č. student theologie) nás vzdělával. Jinak jsme stihli i Tři oni péra: Jiň Záleský - DAN a Luděk Záleský -Wabi a dále odborku plavce. Na bohoslužby v neděli jsme šli pěšky do Krásné Hory, jen mrňata jela autem. Nezapomněli jsme navštívit a povzpomínat na první skauty a ABS, kteří zde (asi 1 km) několikrát tábořili (viz Wolkerův pomník).

Koločundr do NDR: 13.-22.7.

Devítidenní putovní tábor ve čtveřici. Čtveráci: Ren, Roli, Dan, Wabi. Z Chebu do Děčína přes NDR. Zážitek i zkušenost byla poblíž Kraslic při stanováni. V noci přišla bouřka a nám skoro uplavaly stany, jak se rozvodnil potok, u kterého jsme lágrovali. Jeden nocleh jsme vyžebrali na faře v poutním místě Chlum n.Ohří (Chlum sv.Maři). Když jsme se přiznali, že jsme zbytek křesť.skautského oddílu, nechali nás vyspat uvnitř na podlaze a druhý den ráno (neděle) pozvali na soukromou mši slouženou někým významným. Tam jsme poprvé přijímali .pod obojí". Přes Abertamy, Jáchymov, Boži Dar i Klínovec krásnou krušnohorskou přírodou, tehda ještě neporušenou, jsme dojeli do Měděnce, kde jsme měli další zvláštní nocleh: Ústav pro mentálně postižené. Ne že bychom se chtěli s někým ztotožnit, nebo se někomu vysmívat, ale zapůsobili jsme na řádové sestry Benediktinky (Rolí) a ty nám dovolily stanovat na jejich zahradě. Když z okna viděli čtyři zmořené „koločundráky", přinesli nám i večeři a mohli jsme se osprchovat. Ráno jsme opět byli v kapli na bohoslužbách, dostali jsme snídani a pak i svačinu. Byl i pamětní zápis do koločundrdeníku. Ten den jsme ještě navštívili hrad Šumburk, Kadaň, Chomutov a za deště se vykoupali v kamencovém jezeře (čisté,mrtvé moře).

Podél Krušných hor jsme projeli Litvínov, cisterciácký klášter Osek, lázně Teplice v.Č.(tehdá bez smogu!) a vypláchli si žaludek teplou minerálkou. Přes Krupku s památníkem 330 obětí pochodu smrti z dubna 45 jsme vyšplhali na Komáři Hůrku a odtud po neužívané, mizející silnici do Cínovce. Pasy jsme měli,, tak hurá do Německa. Bylo to s kopce tak to šlo rychle. Zastavili jsme se až v Drážďanech v Radebeulu v muzeu Karla Maye. Tam jsme také navštívili ev.kostel, ve kterém nás omylem zamkli. Tak jsme se museli zachránit skokem z okna. Navštívili jsme zámek Moritzburg a přes Českosaské Švýcarsko s menšími opravami Danova kola jsme přijeli na hranici v Hřensku. Problém byl trochu s tím, že Rolf na přechodu fotil a chtěli mu vzít film, ale zachránil ho rychlým převinutím. Ve zdrávi jsme skončili v Děčíně, opět dle mapy 363 km !

1974

Vodočundr Lužnice: 29.6.- 7.7. Přítomni: Ren, Wabi, Dan, Jiří Jelínek, Jos.Švec ml. Tak letos ne na kolech,

ale po vodě. Přesvědčili nás bři Zálešti. Ren s Wabim vyzkoušeli napřed jednodenní sjezd Lužnice u Tábora a pak jsme to spustili naostro. Poslali jsme lodě (i půjčené) do Suchdolu n.L., dojeli vlakem, spustili na vodu a vypluli. Opět něco jiného, nepoznaného, zajímavého. Zdravíme se s ostatními vodáky, odháníme večer komáry, občas se .uděláme" nebo „cvakneme". Jsme víc mokří než suší, ale když svití slunce, je to pohoda ! Pověstný .Jez smrti" (Pilař) jsme přetáhli. Jeli jsme Novou řeku a některé jezy sjížděli. Byly to opravdu .zlaté časy na vodě". Dan jel s Wabim (kormidelník) a Ren (kormidelník) měl dva .háčky": syna Jirku a Pepču Švece. Projeli jsme Soběslavi, Táborem a skončili v Bechyni u Židovy strouhy. Odtud v neděli po bohoslužbách vlakem každý do svého domova.

Čundr Sázava (28.-31.7.) Vlakem i pěšky s oddechovým programem čundrovali Rolf, Roy, Petr Vondráček a Jiří Vondráček z Ledče. Stanovali, koupali se...

Chatatábor Kunčice pod Ondřejníkem, 9.- 18.8.,přítomni: Jestřáb, Ren, Emilka, Vondráčkovi rodiče, Kim, Rolf, Roy, Dan, Wabi, Vláďa Žal..Petr Vondr., Boba Dolejší, J.Švec ml., Rosta Švec, Jirka, Petr a Zdeňka Jelínkovi.

Využili jsme Jestřábova spolužáka Petra Hrubiše a u nich na zahradě na okraji vsi jsme bydlili v chatě, někteří na seně ve stodole, jiní v autobusovém přívěsu. Někdy také .pod širákem". Program tábora byl opět skautsko-náboženský. Chodili jsme i jezdili auty na vycházky do okolí: Ondřejník, skanzen v Rožnově p.R.,Ivančena pod Lysou horou. Tam jsme i přiložili náš kámen se znakem Blesku k mohyle pěti zabitých skautských vůdců z r. 45.

Tři orlí péra zde složili: Petr Vondráček - NIK, Boba Dolejší - ROD. Na zakončení tábora na sobotu byli pozváni a také přijeli: první vůdce odd.br.Josef Červený a třetí vůdce br.Standa Hapala-Sandy. Oba totiž bydli blízko, na Ostravsku.

1975

Vodočundr Sázava, 5.-12.7. za účasti Rona, Wabiho, Ševce ml. a Jirky Jelínka.

Vypluli sme ze Sázavy u Žďáru. První úsek do HB za jeden den s námi jeli na nafukovacích kajacích i Roy a Nik. Dál jsme pokračovali na dvou lodích: Malše-Ren,Pepča a Jirka, Delfina-Wabi. Stvořidla jsme zdolali dobře, opět jsme se zařadili do národa vodáckého, zdravili se s neznámými vodáky, tábořili s nimi nebo sami. Tábořiště jsme vždy pojmenovávali podle něčeho příznačného, třeba„U hradní mrchy" (chcíplá kočka pod hradem), „na nudlích" (k večeři), „u komárů". Jezy pokud byly složité, tak jsme přetahovali, jinak jsme se snažili sjíždět, alespoň bez bagáže, nebo v jednom. Také jsme se párkrát udělali, třeba u Kamenného přívozu. To jsme se sotva vyfotili a zabalili foťák do igelitu, tak jsme se otočili pod šlajsnou, že vše plavalo. Ztratili jsme botu, pádla pluly samy. Mezi balvany se špatně ztroskotané věci sháněly.

Přehrady na Vltavě jsme přetahovali, ve zdymadle to nešlo. V Braníku v Praze jsme cestu ukončili na nádraží, lodi jsme poslali domů a s lodními pytli a pádly pochodovali pres Prahu na hlavní nádraží.

Posádka se nevzbouřila, to znamená, ze byla spokojena (I s jídlem).

Chatatábor Gabrielka I (18.-27.7., účast: Jestřáb, Emilka, Kim. Rolí, Nik, Rod, Švec ml.. Rosta, Majka Dolejší, Zdenka a Petr Jelínkovi.

Gabrielka = lovecký srub pod vrcholem Lysé hory v bukové pralesní rezervaci. Okolo nedotčená příroda, opravdu romantický nejvydařenější podnik poslední doby I! Chatu zajistil Jestřáb přes Petra Hrubiše a známého lesáka.

Na místo se lidé dopravili po částech vlakem, pak autem a nakonec 2 hod.pěšky, a to večer po tmě bez baterky, v dešti, strmý výstup. Bůh pomohl, vše dopadlo dobře. Program měl opět Jestřáb skautsko-vzdělávací. Podnikaly se výlety, pokud nepršelo: na Lysou horu, na Ivančenu, na Bily kříž. Pepa Švec ml. po několika pokusech udělal Tři orlí péra a dostal při závěrečném táboráku jméno MUKI. Jednu deštivou noc hostili partu známých, že srub mohl puknout. O půlnoci měli mši, pak smažili večeři, zpívali, besedovali

a pak to ráno doháněli. Ale .konec dobrý - všechno dobré !"

Třídenní Čundr Sázava podnikli Rolf, Rod, Nik a Muki od 11. do 13.8. Kousek vlakem, pak kolem Kácova pěšky. Tábořili na stejném místě jako vloni, koupali se, měli malý táboráček, prostě relaxovali.

V tomto roce, 1975. byl náš véd.oddílu Jestřáb vysvěcen v Litoměřicích na jáhna a o rok později, 1976 na knize v Praze. Nastoupil do Pardubic jako kaplan.

1976

Chatatábor Gabrielka II proběhl v červenci, zúčastnili se: Jestřáb, Miluška, Nik, Rod, Muki, Majka, Roaťa a Petr Jelínek. Opět nás pár ubylo, a tak už to nebylo takové, jako poprvé. Byla to poslední Jestřábova výprava s námi před jeho nástupem „do služby".

Spravovali jsme dřevník, opět navštívili Ivančenu, dva nejmladší měli honbu za pokladem. Duchovni promluvy a navíc vlastni mše, přišla i návštěva.

v Brodě u Šveců během roku hostovali pravidelně 3 vojáci zákl. služby, doporučení Petrem Hrubišem, Slávek, Franta a Jenda. Slávek (Bohuslav Svěřila) se později stal farářem v Sušici a nyní je vojenským kaplanem českého praporu SFOR v Bosně.

1977

Jednu jarní neděli jsme uspořádali u Jestřába v Pardubicích, v kostele, který spravoval, sjezd oddílu po 30.letech. Na programu byla „pouze" mše za „bratrské společenství'". Zpívali jsme i s ostatními, nic netušícími lidmi naši oblíbenou píseň „Diky" s kytarami. Homilie byla vlastně úvaha a rozbor našeho oddílového pokřiku „Stále vzhůru výš a výš, srdcem k vlasti, k Bohu bliž, pracovitost, žádný stesk,..." Kalich použitý při mši byl ozdoben zlatými skautskými liliemi, pozůstatek po Saleziánech. Pro nás přítoné a zasvěcené to bylo až k slzám dojemné. Na děkanství jsme pak ještě pokecali s Jestřábem.

Přítomni: Jestřáb, Ron, Dan. Wabi, rodiče Záleských, Nik, Rod, Majka Dolejší.

Chalupa pod Králickým Sněžníkem, srpen, přítomnost: Miluška, Nik, Rod, Muki, Rosťa, Wabi, J.Svcc st.(br.0buvnik), Majka Dolejší a několik hostu.

Hájovnu v Květné zajistil Petr Hrubíš, který dojížděl ze Šumperka a místo Jestřába měl promluvy. Táborový život býval zpestřen cákáním se v ledové vodo potoka (pouze pro otužilce!) Nejdelší výlet do okolí byla „padesátka" po hřebenech Jeseníků (Paprsek, Ramzová, Ščrák, Keprník, ...Branná, Staré Místo,..) Rosťa Švec složil tři orli péra a byl ostatními orlími skauty pokřtěn jménem JERRY.

1978

Tábor „Petrova louka" - Vernířovice, za 6. Července, účast: Miluška, Wabi, Vláďa Záleský, Nik, Rod, Muki, Jerry, Majka Dolejší,...

Opět Jeseníky, opět Petr Hrubíš ! Ve vypůjčených voj. stanech, v údolí pod námi byl pionýrský tábor s agilním vedoucím. Jenom požadavek utajení nám zabránil udělat mu nějakou legrácku. Opět besedy, hry, výlety, ale i hodně deště ! Také nás navštívil Petrův a Jestřábův spolužák Josef Kajnek, nynější hradecký biskup, v krycím doprovodu „lepé děvy". Opět byla mše. Pro nepřízeň počasí byl podniknut jen jeden delší výlet na Petrovy Kameny.

Tento rok se v Brodě oženil Rolf, na svatbě byl Ren. A 26.8. v Plotišti Jestřáb oddal Kima; účast byla vetší: Jestřáb, Nik, Rod, Wabi, Dan, Majka a samozřejmě KIM. Gratulace na obě svatby byly podle oddílových tradic napsány na březové kůře.

1979

Další svatba ! Tentokrát to potkalo Roye ! Takže zájmy se přesunují z oddílových na rodinné, to je ovšem přirozené,

Tábor Liptovská Luzná (Nízké Tatry, dnes zahraničí), účast: Miluška, Wabi, Vl.Záleský, Mukl, Jerry, Majka, ... Kletečkovi, a další hosté. Zase přes Petra Hrubiše. Vlakem do Ružomberka, kus autobusem a pěšky na Černou horu. První noc se spalo v salaši, pak v jediném stanu nebo pod širákem, taky i v přístřešku pod skalou. Týden krásného počasí strávený na vrcholku hory !

Vodočundr Sázava II. poslední týden v srpnu, Dan a Rod, ubývá to, ubývá. Původně měly jet dvě lodi, posádka byla však jen na jednu. Taky původně chtěli dojet do Prahy, ale dojeli jen do Čerčan. Aby ji nebylo smutno, vymýšleli si různé zlepšováčky, jako třeba plavba lodi po suchu; to když přenášeli loď přes hřeben, hložím, do prudkého svahu a pak zase dolů. Prý se tak vyhnuli „voleji" v místech kde se řeka točila o 180 o. Ale i tak to prý stálo za to.

1980

Vodočundr Vltava. 6.-16.7.; Wabi, Dan, Rod. Jela se jen sice horní část řeky z Lenory do Češ.Budějovic, ale bylo to dobrodružné. Napřed Rod čekal na posádku druhé lodi, když se konečně sešli, neměli potraviny a tak si opakovali hladovění z orlích per. Lipenskou přehradu nechtěli pádlovat, tak z obou lodí sestrojili plachetní katamarán a nechali se větrem ve velkých vlnách, bouřce a dešti zmítat a málem převrátit na nedohledné ploše jezera. Když po bouři potřebovali „na kytičky", viděli jen břeh v pohraničním pásmu, se zákazem vstupu. Riskli to a vjeli do zakázaných vod. Ale to již vzlétla světlice; nedbali; ozvala se dávka ze samopalu a před lodi se rozstříkla voda po projektilech ! Šlo do tuhého, tak poslechli a přirazili ke hlídací věži a nechali si řádně vynadat. Chovali se zkroušeně, že byli nakonec propuštěni, ba i „kytičky" si odbyli. Plachtění po Lipně byl jistě největší zážitek z vodočundru. Dál už to byl klasický sjezd, prohlídky zajímavostí, atd. Po té přestřelce nudný klid!

Chalupa u Čadcy (opět zahraničí!), po vodočundru Vltava, přítomni: Emilka, Obuvník, Dan, Wabi, Vláďa, Rod, Muki, Jerry, Marika a chotěbořáci.

Roubená chalupa na samotě v horách. Poslední akce přes Petra Hrubiše. Noclehování na seně; program standardní: společenské hry, promluvy, mše, soutěže, celodenní výlet na Turzovku. Po skončení toho Wabi neměl ještě dost a přímo odtud jel s trampy do rumunských hor.

1981

Vodočundr Sázava lil. posádky 4 lodí: Nik, Rod, Mukl, Jerry, Marika, Jirka V. z Ledče, Luboš, M.Pavlíková. Blbnulo se, ale i vážně debatovalo. Nejveselejší příhoda? Snad když na znak plavající Nik měl kolizi s rovněž se koupající užovkou ! Jindy se s Rodem ulomila větev s houpačkou a on zahučel do vody v šatech. Konec opět v Čerčanech.

1982

Z jara byl svolán sjezd oddílu po 35.letech na Pěnově chatě na Skřivánku. Pozváni uposlechli a nebáli se přijet: Jestřáb, Ren, Kim, Roy, Nik, Rod, Wabi, Dan, Jerry, Vláďa, Majka. Program? Svatojiřské závody jednotlivců, l potom děkovná mše uvnitř chaty. Nakonec potlach. Však už jsme se rozjeli do / světa, každý je odjinud, tak jsme se po dlouhé době setkali a vypovídali se.

Vodočundr Sázava IV, posádky: Roy, Dan, Wabi, Nik, Muki, Jerry, Majka. Tentokrát až do Prahy. Vyzkoušeno: i na vertexkách je možno proplout plavební komorou ve zdymadle. Další postřeh: statná děvčata budou povýšena do stavu manželského.

1983

Sjezd části Doubravky pod Pařižovskou přehradou po závodech. Účastníci: Nik, Muki, Jerry, . Kletečka,...prohlásili, že nebyli zase tak zkušení vodáci a proto se koupali jako žáby. Však balvany / byly „jako stodola". Vodácký nováček Papír-Petr Kletečka byl pomoci záchranné šňůry málem utopen

Čundr Žďárské vrchy přinesl pro účastníky odhaleni, že budoucí manželky sice šlapou perfektně, ale vaříme raději my; v kotlíku to holt umíme líp. Nik, Jerry, Marika Dolejší,...

1984

Čundr Železné hory: Nik, Jerry, Marika,... „Už i buřt v kotlíku jim jde lip, tak do toho prásknu" prohlásil Nik.

Svatba Nik - Marika na podzim; víkendové setkání v Uhelné Příbrami. Kromě členů oddílu jako Wabi, Rod, Muki, Jerry, Roy i další přátelé svatebčanů. Hry, scénky,...svatební „dary" a pod.

1985

„Letos to postihlo Wabiho" napsal Nik. Co'? Svatba Wabiho. Hoste: Mik se ženou, Muki,...0bdobné setkání v Šumperku.

1986

?? Oddílová letargie ?

1987

40.výroči oddílu jsme prožívali 9.a10.10. na podnikové chatě VaK u Řeky. Přítomni: Jestřáb, Ren, Švec st. s Miluškou, Soňa, Voříšek, Kim, Rolf, Roy, Dan, Wabi, Nik, Rod, Muki, Jerry, Jožka Bureš, Michal Krchňák. Opět jsme přivezli ukryté vlajky družin i oddílu, Nik přivezl autem oba oddíl. totemy, prohlížely se fotky, promítaly se staré filmy. Vařilo se, jedlo se a u krbu jsme zpívali písně našeho mládí. Přenocovali jsme a druhý den jsme vyšli k Panským jezírkům. Jen tak jakoby náhodou jsme uviděli z chaty partu kluků a děti. Parta z „chaloupek" s kterou spolupracuje Muki a Emilka. Třeba to bude základní kádr pro pokračováni oddílu. Svatojiřské závody letos nebyly, byl již říjen.

1988

Zemřel zakladatel oddílu P.ThLic František Hájek. Pohřbu v Černilově v pondělí 18.4. se účastnili kromě Jestřába ještě Rolf a švecovi. Requiescan in páce !

1989

Mimořádný sjezd v Uhelné Příbrami. Prostě jsme jen tak chtěli něco podnikat, měli jsme najednou chuť, elán. A pak to vlastně bylo 20 let po táboře Bořek, který je odtud 4 km. Většina z nás je ženatá a tak přijeli na sjezd s rodinami/ manželkami i dětmi. Navštívili jsme nedaleké tábořiště Bořek z r.69. Sandy byl velmi dojat, jak se oddíl drží, schází se. Sice se podnikají většinou jen rodinné podniky, ale existujeme !!!

Večer byl na zahradě táborák včetně pagody, písně, foto, opět vlajky, totemy. Ubytování na zahradě pod stany, děti uvnitř. V neděli společně na bohoslužby do místního kostela, protože Jestřáb musel v sobotu odejet; má své nedělní povinností. Mše byla obětována „za 3.oddíl" (doslova !)

A kde se to konalo? U Roye na chalupě, 13.a 14.5. Sjezdaři: Jestřáb, Ren, Švec st., Miluška/ Soňa, Kaj, Voříšek, Sandy, Kim, Roy, Dan, Wabi, Nik, Marika, Rod, Muki, Jerry, Mojmír Dolejši, Jožka Bureš.

A Pak to prasklo!!!

Nastal listopad a pak prosinec se všemi převratnými událostmi, se vší euforii a plnícími se nadějemi. 2,12, byla v Praze obnovena činnost Junáka. Přítomen byl Ren. 12.12, schůzka oddílové rady u Roda. Jestřáb zahájil mil. Zúčastnili se: Jestřáb, Švec si., Ren, Rolf, Roy, Mukl, Nik, Rod, Jerry. Projednány první oddílové záležitosti. Avšak kdo bude oddíl vést ?

15.12. okrskové shromážděni Junáka v kulturním domě OÚNZ, již v krojích.

Z iniciativy našeho oddílu vzniká dívčí oddíl s křest, zaměřením - 5.odd. „Paprsek". První ved. odd. Lída Doležalová, zástupkyně Majka Vondráčková a Marie Blažková, Eliška Vondráčková.

Rovněž Kim v Hradci Králové a Wabi ve Střelicích u Brna vedou junácké oddíly, ba i Jestřáb v Pouchově zakládá křest. odddíl a sám se stává diecézním duchovním rádcem. Ren se ujímá vedení střediska Bobrů (po Voříškovi) a také „chca-nechca" vedeni oddílu Blesk. Pomocníků má ze začátku dost, později naopak nedostatek.

1990

V lednu jsme nabrali mládež; někdo se přihlásil sám, někoho jsme si vybrali sami. Oddíl má opět tři družiny, v jejich vedení se střídali Muki, Rod, Nik, Rolf, Hirš. Schůzky se konaly v přírodě, v parku a ze začátku bývaly společné s děvčaty z S.odd. První schůzka 28.1. V roce 90 zaregistrováno 32 děti; prozatímní klubovna byla na Žižkově v byv. agitačním středisku.

29.4. první nové oddílové svatojiřská závody v Láz. Stráni s předáním družinových vlajek.

19.5. se sešel v Praze 4.Junácký snem. Z nás se ho účastnil Ren.

26.-27.5. výlet se stanováním na Lipnici, k lomům; hledáni tábořiště.

22.6. u Sázavy pod Jánem slibový táborák činnovníků, i našich.

Tábor Pod Lipnickým hradem: Hned v létě (5.-15.7.) jsme s nadšením zorganizovali letni stanovy tábor. Ten rok byly ve středisku jen asi 3-4 tábory ! Tábor vedl Ren za vydatné pomoci ostatních; byl to první koedukovaný tábor (společně Blesk a Paprsek). Stany si každý přinesl své, kuchyň nám vypůjčil Roy od vojska z letiště, pozemek zadarmo propůjčil obecni úřad, hajný nám byl nakloněn (měl na táboře dceru a udělali jsme mu brigádu) a na různá „ouřední povoleni" jsme se prostě ..... Hráli jsme etapovou hru „Divoký Sajan", tři orli pera složili činovnici Petr Blažek - THOR a Lida Čechová - MUSKWA. V neděli jsme šli v krojích společně na bohoslužby na Lipnici. Přímo v táboře, který mimochodem byl blízko lomu Březek, jsme měli i polní mši, veřejně a ne již tajně jako dříve; sloužil br.Jestřáb. Na závěrečný táborák přijel shodou okolností i br.Zdeněk Durek, MD z USA, starý člen oddílu z let 48-50. Vyprávěl mládeži jak lovil krokodýly, žil mezi Indiány a cestoval po celém světě. Na táboře jsme začali tesat i odd.totem 3.generace, byla i exkurze do lomu. Náklady činili v přepočtu 30 Kčs/osobu/den. Platili všichni bez rozdílu, i činovníci.

Od 4. Do 12.8. se uskutečnil první zahraniční stanový tábor oldskautů střediska v Německu u obce Glatt. Zúčastnil se ho Roy. Tábor vedl Ren, společně s brodským starostou T.Holendou. Na programu byly denní autobusové výlety do okolí, i do Francie, setkání s místními skauty i veř. činitely.

Po táboře jsme se dali do budování klubovny na děkanství. Jinde se nám nic nepodařilo sehnat, a sháněli jsme hodně ! P. Antonín Duda nám nechal jednu místnost - sklad. Společně jsme prolomili dveře a okno v kamenné zdi 1,5 m silné. V tloušťce zdi jsme vybudovali předsíň a WC, zavedli vodu, elektřinu, vymalovali, udělali lustr. Budovali mladí, rodiče i vedoucí.

14.10. společná vycházka Horní Pohleď - Dobrá voda (Žižkova studánka) - Lučíce (svěceni zvonů).

27.10. Skautská svatba Thor - Muskwa, na radnici v Brode oddával Roy, ve Stokách v kostele opat Tajovský a Jakubec (samí skauti). Zúčastnili se oba oddíly v krojích. Před kostelem jsme mladým postavili stan, to .kdyby neměli kde bydlet" a oba museli pod kotlíkem rozdělat oheň a udržovat ho, to „aby jim nevynáší rodinný krb". No legrácky, na ty nás užije.

Střediskové hry „Poznej své město" jsme se účastnili a letošní kolo vyhráli naši Havrani. Na Vánoce při

besídce jsme společnou klubovnu pro Paprsek i Blesk otevřeli, za účasti hosti. Zde předal funkci vedoucího oddílu Ren Rolfovi.

1991

Probíhal celkem normální oddílový život, schůzky, vycházky, rádcovský kurs ve středisku, přípravy na tábor, nováčkovská zkouška. Registrováno 31 dětí,někteří již odešli, jiní opět přišli. Z činovníků odešli Hirš, Thor, Roy, Jerry. Ren pracoval jako duchovní rádce okresu, i jako zást. véd. odd. Opakovali jsme hru Kšaft z r.69. 21.4. byly oddílové svatojiř. závody v Břevnickém údolí, jako v r.69.

ST 24.4.odpol.první skautské mše k celosvětovému patronu všech skautů sv.Jiři. V kostele ji sloužil Jestřáb. Bylo i svěceni vlajek skautů z Polně a slib. Bylo plno a přítomno bylo víc jak polovina krojovaných skautů a skautek včetně činovniků střediska a okresu.

Druhý tábor jsme umístili k Velké Losenice, poblíž tábořiště Peperek z r.70. Byl na 14 dní, po nás samostatně tábořila děvčata z Paprsku. Měli jsme již své stany, podsady, kuchyň,... Vedl Rolf, pomáhali ostatní. Etapovka se jmenovala Alvarez, jako v r.70. Zde jsme vybudovali i polní oltář s velkým křížem a měli jsme zde 4 mše, ve vsedni dny. V neděli jsme šli v krojích do místního kostela a tam jsme pozvali domorodce na mši do tábora. Ze třech okolních vesnic přišlo pěšky asi 20 lidí + nás 30, a bylo to ve čtvrtek v 8.hod ráno! Sloužil místní farář P.Pithart.

Havrani vyhráli letošní kolo střediskové soutěže Poznej své město. Byli pozváni ke skautskému starostovi města HB ing.Tom.Holendovi. 7.9. v sobotu měl v Brně svěcení a přímící br.Vláďa Záleský - Šagi. Byla přítomna delegace oddílu s Jestřábem, zakřičen pokřik a předána gratulace na březové kůře. Šagi se později stal duchovním rádcem brněnské diecéze. 15.9.Odd. výlet do pralesa u Horního Bradla, vedl Ren.

1992

Registrováno 33 děti, z činovníků resignovali Ren a Muki; zbyli Rolf, Rod, Nik.

Opět byly sv. jiř. závody oddílu i střediska. Naše vlčata byla 23.5.V Ronově n.S. na společných závodech O fotem náčelníka pořádaných ORJ na S.místě.

Tábor Kukle I byl u stejnojmenného rybníka u Polně, 18.7.-27.7. vlčata a 25.7.-2.8. skauti, polom Paprsek. Oddíl se zmáhá na majetku, má již dvě kanoe a teepee. 21.7. bylo na táboře zaznamenáno tropické vedro +36 oC! Etapovka Kříiová výprava podle skutečné historie I.kříž. výpravy; družiny jako rytířské řády Johanité, Templáři, Němečtí ryt. Tábor vedl Rolf, +Nik a Rod.

Sobola 10. a neděle 11.října byly ve znamení sjezdu oddílu po 45.1etech. Byla výstava (návštěva: 203 podpisů; mimo jiné i br. biskup Otčenášek, opat Tajovský,..), promítání filmů, bohoslužby (Jestřáb,Šagi), táborák na dvoře u klubovny. Při něm byla předána skautská vyznamenání Royovi a Nikovi. Přítomni byli činovnici střediska i okresu a byv.vedoucí odd.Sandy v parádní uniformě vodních skautů, několik starých členů a pochopitelně všichni nynější, i Wabi s části svého oddílu. Na vánoční besídce jsme měli i Betlémské světlo.

1993

Registrováno 28 dětí + 3 Činovníci; 2 družiny skautů a 3 Šestky vlčat. 0pět tradiční akce: Gordický uzel, Vyzvědači, Odmykání Sázavy (na lodích), Kuličkiáda, Drakiáda.

Svatojířské závody oddílu tentokrát dvoudenní, přes noc ! Mezi HB a Lučící. značně dramatické. Sv.Jíř. závody střediska u Kamenné. Návštěva rakouských skautů z Velsu; Jestřábovi při nich bylo uděleno sk. vyznamenaní Lilia v trojlístku.

Tábor Kukle II byl od 17.7. do 1.8. Byl M stejném místě, protože sehnat propůjčení pozemku je umění. Také různá povolení jsou už prošlapaná. Vedl opět Rolf + Nik, Rod. Etapovka: Bronzový poklad, podle Ed. Štorcha. Táborové bodování vyhráli Havrani (362b), Ledňáčci (320) a Ostříži (272).

Ekumenickou Lesní školu Červený Hrádek úspěšně letos asbolvoval Rod a stal se tak druhým lesokoškolákem oddílu.

Soutěž Poznej své město IV. pokračování opět úspěšně zdolali Havrani.

Lukáš Lacina vyhrál střední kolo soutěže Zažíháme světýlko, kateg. 9-11 let; jde o obrázky z tábora.

Na konec roku Rolf předal vůdcování Nikovi.

1994

Registrováno 23 dětí + 2 činovníci:Nik a zástupce Rod; 3 družiny + 1 šestka vlčat.

Jediné velké brodské středisko Bobři bylo rozděleno; oddělili se Bobřici. Blesk i Paprsek zůstali. Jde o lepši organizační zvládnuti, protože původní Bobři měli 21 oddílů ! Vůdkyni Bobrů zvolena Athéna.

Před prázdninami oddíl absolvoval dvoudenní minipuťáček Orlík, Orlovy, Lipnice, H.Pohleď s přespáním pod igelitovými přístřešky.

Program pro děti na konci škol. roku, který dělává Blesk, byl letos zvlášť velkolepý: hry, soutěže, loutkové divadlo, stezka hrůzy do sklepa děkanství,...

Tábor Kukle III: vedl Nik; etapovka Overlord podle skutečnosti (invaze v Normandii).

1995

Registrováno 25 děti, vůdce Nik, zást.Rod.

21. - 22.1. zimní tábořeni na chatě ve Smrčné, výlet ve sněhu na Melechov.

Celodenní vycházka s vařením na sněhu: Putování k totemu Ottawu (Panská j.)

Riverhut, 3denni pobyt na vodácké chatě u Řeky s noční hrou a svatojiřskými závody.

Okresní kolo Svojsíkova závodu - 3.místo.

Tábor Kukle IV; etapovka Dorm (pátráni ve věci polenské vraždy Anežky Hrůzové na zač.století. Tábor navštívil anglický kněz z Liverpoolu, který se u nich stará o skauty. Sloužil mši a besedoval (tlumočník z Polně).

Petr Vondráček ml.- Očko získal v ústřed. kole Zažíháme světýlko I.místo (kat.6-8 let): loďka z kůry s plachtou.

Br. Jestřáb letos úspěšně absolvoval Ekumenickou Lesní školu (ELS) v Hotažanech; je tedy již třetím oddílovým lesoškolákem (po Renovi a Rodoví).

1996

Registrovánono 20 dětí + 2 činovníci.

Akce: brigáda na čištěni potoka v parku, turnaj v pingpongu, stolní hokej, orientační závod u Hadrburku. 8.+9.6. chata ve Smrčné (koupaní, Melechov).

Tabor Kukle V; Tradiční místo, netradiční etapovka: Akce virus (boj s neznámou chorobou). Součástí byl i 2denn; puťáček -expedice do rovníkové Afriky. Pro zpestření uvádím několik autentických zápisů z taborové kroniky: „Když jsme Dobroutovem asi čtvrt hodiny bloudili, zeptali jsme se na cestu dvou žen, bavících se u domu. Ty zavolaly jakéhosi Jarku. Jarka byl muž s kobylím předkusem a hned nám vysvětloval polohu rybníka, kde měla být další kartička. Když nás vedl zkratkou k ZD, rozloučili jsme se s ním. Asi za 3 min. za námi zastavilo červené embéčko, za jehož volantem se zubil Jarka, který nám hnedle nabízel svezení až k rybníku Malý Ochoz, kterému Jarka říkal Čihadlo. Po tom, co jsme z něj ucítili alkohol, svérázně jsme odmítli. Jarka něco mumlal o tom, že nás neměl v úmyslu zabit, ale to už jsme odcházeli. Jarka zastrčil zuby, přibouchl dveře, otočil se a odjel..... Šťovík"

„Cestou jsme rozebírali to, jak mohou mít v Rusku asi tak dlouhé velké prázdniny. Pak jsme přešli hlavní silnici. Tam šel nějaký dědek, který se nás hned vyptával, kam jdeme. Protože víme, že se nemáme příliš bavit s domorodci, suše jsme odvětili, že do Janovic. „Do Janovic nepotřebujete mapu!", snažil se o vtip děda. Pak se usmál a pověděl nám, že asi v 7 hod. ráno zde viděl jinou partu 4 kluků s mapou. Rozčíleni představou, že nás Ledňáčci ráno o hodinu a půl předběhli, jsme dali větší ráz do chůze a dědečkovi jsme utekli. Jen prach, vířící se pod našimi podrážkami, mu na jeho obleku zůstal jako jediná památka na nás. ...Šťovík."

„....Na ohýnku jsme spíše symbolicky ohřáli sáčkovou rýži, kterou normální lidé vaří dle návodu 20 min. Rýže byla nechutná. Spíše jsme jen ochutnali a zbytku možná teďka někde zvrací lesní zvěř. Při rozhazováni rýže po lese nám vytrávilo a tak jsme snědli alespoň syrové konzervy a druhé Fidorky, které byly plánované na odpolední svačinu. Při obědě jsme zjistili, že Aleš ztratil v lese érární sekyru. Rozhodli jsme se tedy k návratu, a ještě můžeme najít odd. Sekyru. Problém byl však v tom, že v lese začínaly 3 cesty a my jsme si za nic na světě nemohli vzpomenout, po které jsme to vlastně přišli. Každý prosazoval jinou. Zkusili jsme jít po první; tu jsme vyloučili po 300 m. Druhou po 400 m a třetí po 500 m. Aleš žádnou cestu neprosazoval, protože tiše truchlil nad ztrátou drahé sekyry. Borůvkáři nás nasměrovali na silnici, sekyru jsme nechali sekyrou a odebrali jsme se na úplně opačnou světovou stranu, dle rady zkušených. ...Šťovík.“

„....Po nástupu jsme se sešli v táborovém kruhu. Čekali jsme, až 3 roveři zapálí pochodněmi oheň. Čekali jsme dlouho. Mohlo to být 3/4 hod, mohlo to být hodinu a čtvrt. Všichni jsme stáli, nemluvili a bylo ticho.

Jen z Polné bylo chvíli slyšet ohňostroj, pak si sem tam někdo prdnul a Vítek Vondráčků se tomu smál a z chalupy na hrázi bylo slyšet znělku reklamy na Nově. To nám trochu připomnělo domov, kde už by jsme dávno spali. Teď jsme ale mlčky stáli a čekali, až oheň chytne. Asi v 10 hod. se na ohništi objevil jeden plamínek a Rod hned spustil „Červenáááá se lííineééé zááářeééé". Pak ale oheň uhasl a tak jsme přestali zpívat. To už přijeli Magiho rodiče a dívali se na zhaslý oheň a bylo vše moc trapné. Pak ale pomohl Nik, oheň rozdmýchali, prsknul a už to hořelo, ...opět Šťovík"

Na tomto táboře složili zkoušku Třech orlích per první adepti 3.generace, roveři Petr Žák - ŽAKY, Standa Bárta - DAN a Jan Vondra - HAVRAN.

*Havraní **báseň o KUKLE***:

1. U Kukle byl hygienik,
nemohl číst ani deník.
Samá špína, samé bláto:
„Odvez mě už domů, táto !"

2. „To nepůjde, milý synu,
ale nechoď na svačinu.
Tak si zdraví zachováš,
i když jídlo moc rád máš!"

3. „Co děláte na Kukli,
když už se den zakuklí?"
Strategií zkaženi,
sledujem fotbal u ní.

4. U rybníka rostou olše,
pan Galló se do rtů kouše.
Naši spatně uhráli,
a finále prohráli.

5. Rod poslouchá počasí,
zítra bude hezky asi.
Budem běhat jako fretky
pro body do etapovky.

6. Když už nohy necejtíš,
jen si lehneš a už spíš,
než uslyšíš pišťalu.
Probouzíš se pomalu

7. Na noční hru kráčíme,
přičemž strachy zvracíme.
Pak Rod morseovku vyšle,
to už máme hlavy svislé.

8. Pak usnem jak kojenci.
To jsme ale pitomci!
Bez modlitby, bez večeře
o domovu sníme v leže.

9. Rybník Kukle tvoři klid,
když v tom Rod ze stanu vzdych:
Jaké bude bodování,
když tu nikdo nemá stání ?"

10. Zábava je důležitá,
lepši je však prosperita.
Družiny jsou v mínusu
pro špinavost ešusů.

11. Když v táboře končíme,
dětským pláčem brečíme.
Ještě týden prosíme,
nechcem domů - musíme !

Místo vánoční besídky letos oddíl provedl adventní putován k Betlému (krmelci) na Doubravce, spojené se hrou. Vánoční strom byl betlémským světlem rozsvícen v lese.

1997

Co přináší tento rok ? Především je to rok Zlatého, 50.letého jubilea oddílu Blesk.

Další aktivitu mohou ovlivnit nejen činovnici, ale všichni členové oddílu.

Vedoucí 3. oddílu Blesk:

1948	Josef Červený
1949	Josef Tichý - Jestřáb
1950	Stanislav Hapala - Sandy
1951-52	bezvládí
1952-54	Josef Hájek - Můra
1954-89	P. Jos. Tichý, TJ - Jestřáb
1990	František Jelínek - Ren
1991-93	Dalibor Hovorka - Rolf
1994-?	Petr Vondráček - Nik

Duchovní Blesku :

P.ThLic František Hájek

P.Josef Tichý -Jestřáb

P. Vladimír Záleský – Šagi

Michal Krchňák (CČH)

Josef Švec st. -jáhen

Absolventi lesní školy:

1969	KLŠ Červený Hrádek u Sedlčan	: František Jelínek - Ren
1993	ELŠ Červený Hrádek u Sedlčan	: Bohumil Dolejší - Rod
1994	ELŠ Hotožany	: P. Josef Tichý, TJ - Jestřáb

Oddílové tábory stanové, chatové i puťáky :

1948	Vidlák, 4. odd.	1973	Pelhřimák, NDR koločundr
49	Rohozná, stře.	74	Lužnice.vodočundr;
50	Doubravka.Vidlák puťák	75	Sázava I.vodočundr;
51	Rohozná, puťák	76	Gabrielka II
52	Č.Bělá, Posázavi puťák,	77	Chata pod Králickým
53	Ú zvonu - Češ.Bělá	78	Petrova louka
54	Sečská přehr. puťák,	79	Liptov.Lužná,N.Tatry;
55	Slovensko I, autostop	80	Čadca, chata; Vltava,
56	Slovensko II, autostop	81	Sázava III, vodočundr
57	Západní Čechy, autostop	82	Sázava IV, vodočundr
58		83	Žďár.vrchy.čundr;
59	-	84	Železné hory, čundr
60	-	85	-
61	-	86	-
62	Orlické hory, motočundr	87	-
63	-	88	-
64	-	89	-
65	-	90	Pod Lipnickým hradem
66	-	91	Velká Losenice
67	Polsko, motočundr	92	Kukle 1
68	Dobrá n.S., zimni chata	93	Kukle 2
69	Bořek	94	Kukle 3
70	Peperek	95	Kukle 4
71	-	96	Kukle 5
72	Šumava, koločundr	97	Kukle 6

Skautská vyznamenání v oddíle "BLESK"

1947	Josef Červený	Junácký kříž "Za vlast 1939-45"
1969	Josef Tichý-Jestřáb	Medaile diků
1963	Frant.Jelínek -Ren	Medaile diků
1990	P.Josef Tichý-Jestřáb	Skautská vděčnost
1990	Frant.Jelínek-Ren	Skautská vděčnost
1990	Emilie Švecová	Skautská vděčnost
1991	Dalibor Hovorka-Rolf	Medaile diků
1991	Josef Švec	Medaile diků
1992	Jiří Vondráček-Roy	Medaile diků
1992	Petr Vondráček-Nik	Medaile diků
1992	Bohumil Dolejší-Rod	Medaile diků
1993	P.Josef Tichý-Jestřáb	Rád "Čestné lilie v trojlístku",stříbrný stupeň
1995	Jaroslav Choutka	Syrinx - bronzový stupeň

Adresář

Červený Josef	Krausova 605, Praha 9-Letňany,199 00
Tichý Josef,TJ,P.-Jestřáb	Velká 1, Hradec Králové 7-Pouchov, 50341
Hapala Stanislav - Sandy	Opletalova 791, Ostrava-Poruba, 708 00
Jelínek František - Ren	Havlíčkova 2214, Havlíčkův Brod, 580 01
Durek Zdeněk MD	1715 Midwest Club,Oak Brook,Illinois 60521, USA
Čepl Jiří st.,ing.	V důlkách 16, Jihlava. 586 00
Švec Josef st.	Zahradnického 2946, Havl.Brod, 580 01
Svorčík Jiři, ing.- Roy	Platnéřská 7, Praha 1, 11000
Řimek Václav	Terezy Novákové 371, Polička, 572 01
Doležal Jindřich - Kagh	Bělohradská 29, Havl.Brod, 580 Ol
Petrů Jan – Sona	Kyjovská 1625, Havl.Brod, 580 01
Trnka Stanislav	Hluboká 3, Brno, 639 00
Choutka Jaroslav	Šubrtova 2909, Havl.Brod. 580 01
Hájek Josef-Můra	Pražská 2759, Havl.Brod, 580 01
Vondra Jaroslav	Na skalce 966, Neratovice,
Hovorka Dalibor - Rolf	Na vyhlídce 1905, Havl.Brod, 580 01
Vondráček Petr - Nik	Nad Kalvárii 3379, Havl.Brod, 5SO Ol
Vondráček Jiří – Roy	Luční 1062, Havl. Brod, 580 01
Dolejší Bohumil – Rod	Na ostrově 26, Havl.Brod, 580 Ol
Dolejší Mojmír,MUDr.	Nerudova 1323, Beroun II, 266 01
Záleský Luděk,ing. -Wabi	Ant.Smutného 60, Střelice u Brna, 664 47
Záleský Jiří, ing. - Dan	J.Bendy 24, České Budějovice, 370 12
Záleský Vladimír,P. - Šagi	Řk.farnost úř.,Komenského 14, Blansko, 678 Ol
Švec Josef ml –Muki	Chotěbořská 2113, Havl.Brod, 580 Ol
Švec Rostislav – Jerry	Chotěbořská 3510, Havl.Brod, 580 01
Bureš Jan.doc.MUDr.CsC-Kim	Benešova 1526, Hradec Králové, 500 12
Bureš Josef, MUDr.	Na výšině 3238, Havl.Brod, 580 01
Krchňák Michal, Mgr.	Bratova 22, Třebíč, 674 01
Bárta Stanislav - Dan	Míovka 24, Havl.Brod, 580 Ol
Vondra Jan - Havran	Údolní 480, Havl.Brod, 580 01
Žák Petr-Žáky	Věž 125, 582 56
Suchomel Petr + Pavel	Husova 1868, Havl.Brod, 580 01

© Sestavil František Jelínek – Ren 1997

© Do digitální podoby převedl

Petr Vondráček – CID 2003